

یادداشت سی و دوم

شفافیت انتخابات

کشمکش میان پارلمان و دادستانی کل کشور روی نتایج نهایی انتخابات پارلمانی، بعد از ماه‌ها، هنوز پایان نیافته است. در تازه‌ترین مورد، محکمه‌ی ویژه بررسی تخلفات انتخاباتی، ۵۳ تن از نمایندگان مجلس را برای پاسخ‌دهی فراخوانده است. سازمان ملل متحد نیز در تازه‌ترین اظهارات، نگرانی خود را از چالش‌های ایجاد شده‌ی انتخابات، اعلام کرده است. در همین حال، رییس‌جمهور کززی، تا هنوز تصمیمی برای لغو محکمه‌ی

ویژه نگرفته است. همچنین، مجلس نمایندگان در حال بررسی پرونده‌هایی است که رییس‌دادگاه عالی کشور را به محاکمه بکشاند. این امر، در پیوند با ایجاد محکمه‌ی ویژه انجام می‌شود.

مصالحه و آشتی با طالبان

اعضای مجلس سنا، خواستار لغو شورای عالی صلح شدند. زیرا به دلیل کارکردهای نادرست این شورا، فعالیت‌های مخرب مخالفین دولت، بیشتر هم شده است. دولت روسیه نیز حمایت خود را از پروسه صلح دولت افغانستان اعلام کرده است. عده‌ای از مخالفین دولت، در ولایت قندهار، تخار، ارزگان و بغلان به

پروسه صلح پیوسته‌اند. همچنین سیماسمر، رییس کمیسیون مستقل حقوق بشر گفته است که تعهد سیاسی برای مشارکت زنان در پروسه‌ی صلح وجود ندارد.

فساد اداری

عنایت‌الله قاسمی، وزیر پیشین ترانسپورت و نورالله دلاوری مشاور رییس‌جمهور که از سوی لوی‌سارنوالی متهم به فساد اداری و اختلاس بودند، دست‌گیر شده‌اند. همچنین معلولان در ولایت قندوز در اعتراض به فساد، دروازه‌ی ریاست کار و امور اجتماعی آن ولایت را بستند.

عدالت انتقالی

یک برنامه‌ی آموزشی عدالت

انتقالی در ولایت بامیان در مدت چند روز گشایش یافت. به نظر می‌رسد، که نهادهای مدنی و حقوق بشر با توجه به اهمیت موضوع عدالت انتقالی، سعی در آگاهی‌دهی و آموزش به مردم دارند.

مصاحبه‌ها و مقالات

«طالبان و فرآیندهای مصالحه» عنوان مقاله‌ای تحلیلی است که داکتر جواد صالحی، روند مصالحه و آشتی با طالبان را به دلایلی چون ماهیت ایدئولوژیکی، نوستالوژی قدرت، اتحاد با گروه‌های افراطی و وابستگی گروه طالبان به پاکستان منتفی می‌داند.

اشتراک

دیده بان افغانستان به خاطر دوام کار مجله حقیقت تصمیم گرفته است تا بعد از این، آن را در بدل حق اشتراک توزیع نماید. اشتراک شما در این مجله دوام آن را تضمین می‌نماید.

هزینه اشتراک یک ساله خبرنامه حقیقت:

◀ سازمان‌های داخلی و افراد: ۱۵۰۰۰ افغانی یا ۳۰۰۰ دلار امریکایی

◀ برای سازمان‌های خارجی: ۳۰۰۰۰ افغانی یا ۶۰۰ دلار امریکایی

برای اشتراک به این ایمیل آدرس تماس بگیرید: publication@watchafghanistan.org و فورم اشتراک یک ساله این خبرنامه را دریافت نمایید.

طالبان و فرآیندهای مصالحه

نویسنده: داکتر محمد جواد صالحی، دکترای علوم سیاسی، کارشناس مسائل سیاسی
استاد دانشگاه

◀ عده‌ای از صاحب‌نظران و فعالان سیاسی معتقدند که مذاکره با طالبان بدون استراتژی روشن و در شرایط ضعف و ناتوانی حکومت و صرفاً از طریق نرمش‌پذیری یک‌جانبه، به دلایل زیر امکان‌پذیر نیست و صرفاً طالبان را برای ادامه اعمال تروریستی تقویت می‌نماید.

ادامه در صفحه ۱۴

مطالب این شماره

شفافیت انتخابات

۹	رییس‌جمهور محکمه‌ی ویژه‌ی انتخابات را لغو خواهد کرد
۹	لغو دادگاه ویژه انتخابات؛ پایان بحران
۹	رییس‌جمهور می‌تواند محکمه اختصاصی را لغو کند
۹	چشم‌انداز مبهم محکمه‌ی اختصاصی
۱۰	نگرانی سازمان ملل متحد از چالش انتخابات مجلس
۱۰	دادگاه ویژه انتخاباتی لغو نمی‌شود
۱۰	معضل محکمه اختصاصی به پایان خواهد رسید؟
۱۰	نامزدان معترض خواستار توقف مداخلات در کار دادگاه ویژه شدند
۱۰	مجلس نمایندگان محاکمه‌ی رییس و اعضای دادگاه عالی را بررسی می‌کند
۱۰	احضار ۵۳ عضو مجلس از سوی دادگاه ویژه
۱۱	رییس‌جمهور چه تصمیم خواهد گرفت؟
۱۱	رییس دادگاه عالی در چند قدمی محاکمه مجلس
۱۱	چرا از محکمه‌ی خاص می‌ترسید؟
۱۱	تحولات مهم داخلی افغانستان در معرض توجه جامعه جهانی
۱۱	ادعای مشخصی علیه نمایندگان وجود ندارد

فساد اداری

۱۲	فساد، تمایل جامعه جهانی برای کمک به کشور را کاهش داده است
۱۲	اختلاف‌نظر فهیم و زاخیلوال در مورد فساد اداری
۱۲	ضرورت شفافیت در نظام مالی
۱۲	معلولان کندز در اعتراض به فساد، دروازه ریاست کار را بستند
۱۲	موارد «ده میلیون دالری» فساد و برنامه دولت برای مبارزه با آن
۱۳	عنایت‌الله قاسمی وزیر پیشین وزارت ترانسپورت گرفتار شد
۱۳	تصفیه‌ی دوسیه‌های فساد، روندی که هیچ‌گاه به واقعیت نخواهد پیوست!
۱۳	نورالله دلوری، مشاور رییس‌جمهور به اتهام فساد اداری نیز بازداشت شد

مصاحبه‌ها و مقالات

۱۴	طالبان و فرآیندهای مصالحه
----	---------------------------

معرفی نشریات تازه

۱۵	
----	--

عدالت انتقالی

۳	تدویر ورکشاپ آموزشی در مورد عدالت انتقالی در بامیان
۳	صلح پایدار در افغانستان نیازمند اجرای عدالت است

مصالحه و مذاکره با مخالفین دولت

۴	شورای عالی صلح را منحل کنید
۴	ده شورشی در ولایت قندهار به روند صلح پیوستند
۴	سناتوران خواهان الغای شورای عالی صلح و استعفای وزیر دفاع شدند
۴	محورهای سیاست صلح‌جویانه رییس‌جمهور کرزی
۴	تظاهرات به‌خاطر صلح از طرف رضاکاران
۵	استاد ربانی: تازه دریافتم چه بازی‌هایی جریان دارد
۵	چالش‌های تازه فرا راه مصالحه با طالبان
۵	امسال به کجا خواهیم رفت!
۵	ریاست امنیت ملی هفده زندانی را آزاد کرد
۵	جاده یک طرفه صلح
۶	پیوستن سه گروه مسلح به روند صلح در بغلان
۶	تاثیر جایجایی‌ها در ارگ بر مصالحه با طالبان
۶	طالبانی که به روند صلح پیوسته‌اند تهدید می‌شوند
	سیما سمر: دولت و سازمان ملل، تعهد سیاسی برای مشارکت زنان در روند صلح ندارند
۶	شورای عالی صلح در ارزگان جلسه نمودند
۶	شورای عالی صلح؛ پروژه‌ای برای برائت مجرمان و جنایکاران جنگی!
۷	۱۷ تن دیگر نیز در سرپل به دولت پیوستند
۷	ابهامات در پروسه صلح
۷	رجزخوانی‌های صلح‌طلبانه از نشانی اقتدار سنتی
۷	روسیه نیز آمادگی‌اش را برای گفتگو با طالبان اعلام کرد
۷	ریاست‌جمهوری از آمادگی روسیه برای مذاکره با طالبان استقبال می‌کند
	آیا هنوز وقت آن نرسیده تا در هماهنگی و شفافیت کامل برای حل مشکلات مبارزه کنیم؟
۸	۴۵ مخالف مسلح در ارزگان به دولت پیوسته است
۸	چهار طالب در تخار به دولت پیوستند

عدالت انتقالی

تدویر ورکشاپ آموزشی در مورد عدالت انتقالی در بامیان

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۱۱۶، ۷ حمل ۱۳۹۰، صفحه سوم

یک ورکشاپ آموزشی شش روزه از سوی دفتر جامعه مدنی و حقوق بشر در مورد برنامه عدالت انتقالی در بامیان راهاندازی شد. اسماعیل ذکی، هماهنگ‌کننده دفتر جامعه مدنی و حقوق بشر بامیان در مورد این ورکشاپ گفت: «موسسه جامعه مدنی و حقوق بشر در موضوعات مختلف دستنامه‌های آموزشی را توسط گروه کاری که متشکل از اعضای نهادهای عضو می‌باشند، تدوین نموده است. این بار گروه کاری دستنامه آموزشی را پیرامون عدالت انتقالی تدوین کرده که آموزگاران از ولایت دایکندی و بامیان در آن اشتراک دارند.»

آقای ذکی در مورد موضوعات مورد بحث نیز گفت: موضوعاتی که در این کارگاه بیشتر روی آن بحث گردید، بیشتر موضوعاتی بود که در چهار فصل در دستنامه آموزشی به آن پرداخته شده است که فصل اول شامل تعریف عدالت انتقالی، مولفه‌های عدالت انتقالی، اهمیت و هدف عدالت انتقالی، جنایاتی که مورد توجه عدالت انتقالی می‌باشد و تعریف این جنایات و همچنین فرآیند عدالت انتقالی و بعضی موضوعات دیگر که مرتبط با عدالت انتقالی می‌باشند و در فصل‌های دیگر بیشتر روی موضوعات تاریخیچه و تجربه عدالت انتقالی در کشورهای دیگر که بحران‌های اجتماعی را پشت سر گذاشته است، بحث خواهد شد.

صلح پایدار در افغانستان نیازمند اجرای عدالت است

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۵۸، ۱۱ حمل ۱۳۹۰، صفحه دوم

کمیسیون حقوق بشر افغانستان گفته است که تامین صلح پایدار در این کشور با اجرای عدالت و به دادگاه کشانیدن مجرمان جنگی پیوند دارد. سیما سمر، رییس این کمیسیون ۱۰ حمل در کنفرانس ایجاد هماهنگی میان بازماندگان قربانیان جنگ در افغانستان گفت که هیچ فردی حق بخشیدن جرایم جنگی را ندارد. خانم سمر گفت که همه افغان‌ها به گونه مستقیم یا غیرمستقیم قربانی بی‌عدالتی هستند و برای اجرای عدالت نیاز به اتحاد همه مردم افغانستان است. به گفته او، تامین صلح بدون اجرای عدالت ممکن نیست. رییس کمیسیون حقوق بشر افغانستان گفت: اگر ما خواسته باشیم که افغانستان را به سوی صلح پایدار ببریم و اگر خواسته باشیم که افغانستان را از جنگ‌های قبیله‌ای، قومی، زبانی و منطقه‌ای نجات بدهیم، ما ضرورت به پاسخگویی و عدالت داریم. او تاکید کرد: ما باید فرهنگ پاسخگویی و عدالت را تقویت کنیم. این کار ممکن نیست که یک نهاد آن را انجام دهد، تمام اقوام افغانستان باید این کار را انجام دهند. عدالت انتقالی در سال ۲۰۰۵ میلادی در افغانستان اعلام شد و هدف آن بررسی جنایات جنگی در سه دهه گذشته، گردآوری اسناد در خصوص بی‌عدالتی‌ها و ایجاد نهادی معتبر برای اجرای عدالت انتقالی خوانده شده است.

مصالحه و مذاکره با مخالفین حکومت

شورای عالی صلح را منحل کنید

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۱۱۱، ۲۵ حوت ۱۳۸۹، صفحه چهارم
نویسنده: حامد

انتظار می‌رفت که تشکیل شورای عالی صلح، به بهبود وضعیت موجود کمک کند و از موج خشونت‌های سازمان‌یافته بکاهد. اما انتظار دقیقا بر عکس شد. طالبان از افزایش حمله‌های انتحاری چند هدف مشخص را دنبال می‌کنند: گروهی از طالبان که مخالف مصالحه با حکومت می‌باشد از هر طریقه‌های ممکن تلاش می‌کنند تا با راه‌اندازی این نوع حمله‌ها، زمینه هر نوع سازش را از بین ببرند. هدف دیگر طالبان از قتل‌عام افراد ملکی، ایجاد فضای رعب و وحشت در جامعه می‌باشد.

طالبان با این روش، می‌خواهند که اراده مردم را در برابر جریان مقاومت ضدطالبانی، از بین برده و اراده خود را بالای مردم تحمیل نمایند. در این طرف نیز حکومت و برخی از متحدین خارجی آن، از رخدادهای اخیر بی‌نصیب نمی‌مانند. حکومت و برخی از کشورها اکنون در برابر این رخدادهای تلاش می‌کنند که با بی‌تفاوتی برخورد نمایند. در چند رویداد اخیر، بسیاری از کشورها سکوت کرده‌اند و حتی در حد یک بیانیه نیز واکنش نشان نداده‌اند.

در این میان صرفا صدای برخی از رسانه‌ها بلند است. به هر حال به نظر می‌رسد که طالبان به منظور امتیازگیری بیشتر و تحمیل خویش بالای مردم و جامعه جهانی، به خصوص در کنفرانس بن، به حمله‌های خود ادامه خواهند داد. با این همه، با توجه به ناکارآمدی شورای عالی صلح و حضور چهره‌هایی با کارنامه‌ی سال‌ها جنگ داخلی و افزایش در میزان توقعات طالبان، انتظار می‌رود حکومت پایان کار این شورا را اعلان کند تا از وضعیت موجود رهایی یابیم.

ده شورشی در ولایت قندهار به روند صلح پیوستند

روزنامه سروش ملت، شماره ۵۱۱، ۲۵ حوت ۱۳۸۹، صفحه سوم
یک گروه ده نفری از طالبان مسلح که در ولایت هلمند و قندهار علیه دولت فعالیت داشتند، در ولایت قندهار به روند صلح پیوستند.

توریالی ویسا، والی قندهار و جنرال محمد نعیم مومن، رییس امنیت ملی این ولایت، در جریان تسلیم شدن این افراد به دولت، به خبرنگاران گفتند که این گروه ده نفری تحت قوماندانی مولوی عزیزالله در ولایت هلمند علیه دولت فعالیت می‌کردند و با پا در میانی فضل‌الدین، ولسوال پنجوایی ولایت قندهار به دولت پیوسته‌اند. آقای ویسا همچنین گفته است که برای افراد تسلیم شده، زمینه کار فراهم شده و تلاش می‌شود تا امنیت آنان تامین گردد.

قوماندان این دسته که به دولت پیوسته، گفته است که قبلا با معاش سه هزار کلداری که از سوی ملا محمد عمر برای وی و افرادش داده می‌شد، علیه دولت فعالیت می‌کرده است.

سناتوران خواهان لغای شورای عالی صلح و استعفای وزیر دفاع شدند

روزنامه سروش ملت، شماره ۵۱۱، ۲۵ حوت ۱۳۸۹، صفحه دوم
شماری از سناتوران با انتقاد از افزایش ناامنی‌ها، در جلسه ۲۴ حوت خواهان

استعفای وزیر دفاع ملی و لغای شورای عالی صلح شدند.

این سناتوران مسوولان امنیت را در تامین امنیت مورد انتقاد قرار می‌دهد و می‌گویند که شورای عالی صلح در پشت‌پرده از طالبان پشتیبانی می‌کند.

این سناتوران می‌افزایند که اگر وزیر دفاع ملی استعفا ندهد باید از سوی این مجلس به لوی‌سارنوالی معرفی شود. شماری از سناتوران روند گفتگوهای حکومت با طالبان شدیداً انتقاد می‌کنند و می‌گویند که حکومت با گریه و زاری و دادن تحفه، طالبان را به صلح دعوت می‌کند.

مجلس سنا پس از بحث و گفتگوها فیصله کرد که هفته آینده مسوولان امنیتی در این مجلس فراخوانده شوند و به پرسش‌های سناتوران پاسخ بدهند.

محورهای سیاست صلح جویانه رییس جمهور کززی

هفته‌نامه نخست، شماره ۵۲، ۲۵ حوت ۱۳۸۹، صفحه سوم

حدود چهار ماه پیش که گام‌های نخستین برای ایجاد شورای عالی صلح برداشته می‌شد و تماس‌های پنهان تیم مشاوران آقای کززی با حلقاتی در ارتش و سازمان استخبارات پاکستان نیز برقرار شده بود، شماری از آگاهان مسایل نظامی این گمانه را با جدیت مطرح کردند که رییس‌جمهوری افغانستان به دوام جنگ در برابر دسته‌های شورشی علاقه ندارد و بر مبنای همین طرز دید بود که چندی پیش خواستار توقف عملیات‌های شبانه‌ی نیروهای ناتو شد و اکنون با تواضع و احترام از این نیروها می‌خواهد تا عملیات را به مفهوم عام و کلی آن در افغانستان متوقف کنند و نبرد با هراس‌افگنی را در بیرون از مرزهای افغانستان دنبال کنند زیرا تروریزم در دهات افغانستان نیست.

از برکناری دو مقام ارشد امنیتی کشور در تابستان امسال گرفته تا کرنش معنادار وی در پیوند با کشته شدن جنرال عبدالرحمان سیدخلیلی از فرماندهان جبهه مقاومت که طالبان را در ولایت فندز با چالش جدی فراخوانده بود، به گونه‌ای که در روز فاتحه خوانی وی و همراهانش در ولایت پروان به ولایت کنر رفت و در آنجا موجودیت تروریزم در خاک افغانستان را انکار کرد؛ همه و همه نشان‌دهنده این است که رییس‌جمهوری افغانستان می‌خواهد به هر صورت و به هر قیمت ممکن، روند مذاکره با شورشیان را آن‌گونه که گفته می‌شود در پشت صحنه با پاکستان نیز در مورد آن توافق کرده است، به رغم نارضایتی عمومی از جنایت‌های ضدبشری بی‌شماری که طالبان و حزب اسلامی حکمتیار در این کشور انجام می‌دهند، به پیش برود.

تظاهرات به خاطر صلح از طرف رضاکاران

روزنامه سروش ملت، شماره ۵۱۲، ۲۷ حوت ۱۳۸۹، صفحه سوم

انجمن رضاکاران صلح افغانستان، کمپاین تازه‌ای را به هدف ترویج بهتر فرهنگ صلح در افغانستان راه‌اندازی کرده‌اند. شماری از اعضای این انجمن در کابل راه‌پیمایی را نیز سازماندهی کردند و قطع‌نامه‌ای را هم توزیع نمودند. در این قطعنامه، به موارد زیادی اشاره شده است که عملی شدن آن می‌تواند منجر به استقرار صلح در کشور شود.

این درحالی است که حکومت و بسیاری از نهادهای کمک‌کننده بین‌المللی همواره گفته‌اند که با راه‌اندازی پروژه‌های متعدد در تلاش‌اند تا فرصت‌های بیشتر کاری را برای مردم فراهم نمایند. تلاش‌ها برای استقرار صلح در کشور در حالی ادامه

به طالبان از سوی دولت به بهانه نشان دادن حسن نیت دولت و مردم افغانستان به طالبان شاید از برجسته‌ترین اتفاقاتی بوده که در سطح ملی در افغانستان می‌تواند در سال گذشته برجسته و پر رنگ‌تر مطرح شود.

این که چه کسی در این میان مسوول است و کدام ارگان و یا مجموعه‌ی دولتی و یا مردمی و یا بین‌المللی کارکردی مغرضانه و هدفمند داشته و در مسیر رسیدن به صلح و ثبات در افغانستان سنگ‌اندازی کرده است، به خوبی می‌توان از نواقص کاری، کم‌کاری‌ها و عدم شفافیت و کتمان حقایق از ملت، این موضوع را تحلیل و ارزیابی کرد. در حالی که صحبت از مذاکره با طالبان است و تشویق آنها به پیوستن به پرسه و جریان صلح همه‌گیر و فراگیر در افغانستان، پس چرا با این همه امتیازاتی که شامل حال طالبان تا امروز شده است، کمترین نشانی از نرم‌تر شدن و یا دوستانه‌تر شدن سیاست‌های آنها نسبت به مردم و دولت افغانستان ندیده‌ایم؟ کسانی که با پی‌ریزی طرح‌ها و عملیات دهشت‌افکنانه و تروریستی، خواب و زندگی راحت را بر مردم ما حرام کرده‌اند، از سویی دستگیر می‌شوند و از سوی دیگر برای نشان دادن حسن نیت ما به طالبان و شورشیان مخالف دولت، آزاد می‌گردند.

وقتی که در آغازین روزهای بهار سال نو، هفده تن از شورشیان از زندان‌ها می‌شوند و از مجازات آنها چشم‌پوشی می‌شود، به خوبی مشخص می‌گردد که طالبان با نیرویی مضاعف برای باج گرفتن از دولت و ملت کوشش خواهند کرد و عرصه را بر مردم ما تنگ‌تر و سخت‌تر خواهند ساخت.

ریاست امنیت ملی هفده زندانی را آزاد کرد

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۱۱۵، ۶ حمل ۱۳۹۰، صفحه اول

مقام‌های اداره امنیت ملی گفته‌اند ۱۷ زندانی را که گمان می‌رود شورشی باشند، «بر اساس تصمیم‌های صلح‌جویانه جمهوری اسلامی افغانستان» آزاد کرده‌اند. این اداره درباره وابستگی سیاسی این افراد توضیحی نداده، اما در اعلامیه‌ای نوشته است که آنها در بازداشتگاه اداره امنیت ملی زندانی بودند. در این بازداشتگاه معمولاً بازداشتی‌هایی که به اتهام «اقدام علیه امنیت ملی» بازداشت شده‌اند، نگهداری می‌شوند. در حال حاضر شماری از زندانیان وابسته به گروه‌های شورشی هم در همین بازداشتگاه نگهداری می‌شوند. هنوز مشخص نیست که افراد آزاد شده به چه اتهام‌هایی بازداشت شده بودند.

این در حالی است که در گذشته امرالله صالح، رییس پیشین اداره امنیت ملی افغانستان انتقاد کرده بود که در مورد محاکمه بازداشتی‌های شورشی در کشور سهل‌انگاری صورت می‌گیرد.

جاده یک طرفه صلح

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۵۳، ۶ حمل ۱۳۹۰، صفحه چهارم

در حال حاضر دو پروسه با اشتیاق تمام و موازی با هم از سوی دولت افغانستان به پیش برده می‌شود. یکی پروسه صلح با مخالفان مسلح دولت و دیگری روند انتقال مسوولیت‌های امنیتی از نیروهای ائتلاف بین‌المللی به نیروهای داخلی و حذف نهادها و ارگان‌های خارجی است که موازی با سازمان‌های دولتی ایفای وظیفه می‌کردند.

در تازه‌ترین مورد هفده زندانی دیگر که متهم به همکاری با شورشیان مسلح بودند، از زندان امنیت ملی آزاد شدند. در بازداشتگاه امنیت ملی کسانی بازداشت می‌شوند که به اقدام علیه امنیت ملی متهم می‌باشند. گفته شده که این زندانیان بر مبنای تصمیم‌های صلح‌جویانه جمهوری اسلامی افغانستان رها گردیده‌اند. پیش از این نیز در چندین مورد فرماندهان طالبان از زندان‌ها آزاد شده‌اند؛ اما به جای اینکه اسلحه را به زمین بگذارند و به زندگی عادی برگردند، دوباره به گروه‌های مسلح شورشی پیوسته و مشکلات جدی را فراروی

دارد که شورای عالی صلح نیز تحرکات خود را به این هدف بیشتر ساخته است و سازمان ملل متحد نیز گفته است که از هر اقدامی که برای صلح و ثبات در افغانستان صورت می‌گیرد، استقبال کرده و تسهیلاتی را در این راستا فراهم می‌کند.

استاد ربانی:

تازه دریافتیم چه بازی‌هایی جریان دارد

روزنامه ماندگار، شماره ۵۳۳، ۲۸ حوت ۱۳۸۹، صفحه ششم

به دنبال نگرانی‌های رییس شورای عالی صلح، از تلاش‌های شماری از «حلقات بزرگ» برای برهم‌زدن پروسه صلح و ثبات در کشور، تحلیل‌گران معتقداند پاکستان و انگلستان به شدت در تلاش‌اند تا وضعیت نگران‌کننده در افغانستان تداوم پیدا کند.

پیشتر استاد ربانی رییس شورای عالی صلح گفته بود که در ناآرام ساختن اوضاع افغانستان حلقات بزرگی دست دارند و بسیاری از طالبان از کارها و حضور این حلقه‌ها آگاه نیستند.

استاد ربانی هم‌چنین گفته است، هنگامی که برخی از طالبان به گفتگو با دولت حاضر می‌شوند، آنان از سوی همین حلقه‌های بزرگ ترور می‌گردند. او اضافه کرده است: «حالا در این جریان داخل شده‌ایم، موضوعات بسیاری که قبلاً نمی‌فهمیدم حالا به آن اطلاع یافتیم که چه بازی‌هایی در اینجا است؛ چه کارها و چه دست‌هایی در کار است و چه تعداد زیاد از کسانی که فعلاً به نام طالبان هستند، اصلاً در این تصمیم‌گیری‌ها هیچ خبر ندارند، به نام آنها قتل صورت می‌گیرد و به نام آنها انفجار صورت می‌گیرد».

چالش‌های تازه فرا راه مصالحه با طالبان

هفته‌نامه انصاف، شماره ۱۷۰، ۲۸ حوت ۱۳۸۹، صفحه اول

این روزها، هم‌زمان با شدت یافتن تلاش‌های شورای عالی صلح به منظور کشاندن طالبان، پای میز مذاکره، واکنش‌ها نسبت به چند و چون گزینه مذاکره نیز به نحو چشم‌گیری افزایش یافته است. در تازه‌ترین مورد، مجلس سنای افغانستان، طی یک موضع‌گیری قاطع و تند، خواستار انحلال شورای عالی صلح گردیده است. با اعلام مواضع اخیر مجلس سنا، به نظر می‌رسد، روند مصالحه با تروریست‌ها، با چالش‌های جدیدی روبه‌رو خواهد شد.

از آنجایی که این موضع‌گیری، هم دولت و هم شورشیان را مورد انتقاد شدید قرار می‌دهد، بدون شک، با اقبال هیچ‌یک از دو طرف قضیه، مواجه نخواهد شد؛ اما این امر هیچگاه به این معنا نخواهد بود که واکنش‌های همسان و مشابهی را نیز از سوی دو طرف، شاهد باشیم. دولت افغانستان بنا به هر دلیلی، شاید همانند موارد مشابه آن در گذشته، در خصوص این مسأله، سکوت کرده و از آن چشم‌پوشد؛ زیرا می‌دانیم که تصمیم‌هایی که از سوی مجلس بزرگان، اتخاذ می‌شود، صرفاً جنبه تشریفاتی و نمادین دارد و هیچ ضمانت اجرایی موثر و معتبری برای اجرا و عملی شدن آن وجود ندارد. اما واکنشی که طالبان نسبت به موضع‌گیری سنا، نشان خواهند داد، لزوماً تفاوت‌های فاحشی با آنچه در باب حکومت گفته شد، خواهد داشت.

گمان می‌رود طالبان نسبت به این قضیه، واکنشی سخت نشان دهند. به این معنا که دامنه حملات، اهداف و نشانه‌ها و آمار و ارقام قربانیان به نحو قابل توجهی افزایش خواهد یافت.

امسال به کجا خواهیم رفت!

روزنامه ماندگار، شماره ۵۳۵، ۶ حمل ۱۳۹۰، صفحه دوم

شدت گرفتن طرح مذاکره با طالبان و رونما شدن چراغ سبزه‌های بیشتری

دیگر را حریق نمودند.

این منازل مربوط یک گروه ۱۰ نفری طالبان، تحت سرگروپی میراحمد بود.

لازم به ذکر است که بیش از ۲۰۰ طالب مسلح در دو ماه اخیر در ولسوالی‌های صیاد و کوهستانات ولایت سرپل به پروسه صلح پیوسته‌اند.

سیما سمر:

دولت و سازمان ملل، تعهد سیاسی برای مشارکت زنان در روند صلح ندارند

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۱۱۸، ۹ حمل ۱۳۹۰، صفحه سوم

خانم سیما سمر که در مراسم افتتاح «کمیته نظارت و حمایت از قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت سازمان ملل متحد» سخن می‌گفت، افزود تاکنون تلاش‌هایی که برای تامین صلح در کشور صورت گرفته، مردانه بود است.

قطعنامه ۱۳۲۵ که در سال ۲۰۰۰ میلادی از سوی شورای امنیت سازمان ملل متحد صادر شد، از دولت‌های عضو این سازمان می‌خواهد که مشارکت زنان را در روندهای صلح بیشتر کنند و برای تامین امنیت و محو خشونت علیه آنان تلاش‌های گسترده‌تری انجام دهند.

به گفته‌ی داکتر سیما سمر، نبود تعهد سیاسی لازم از سوی دولت افغانستان و سازمان ملل متحد یکی از این چالش‌ها است. او گفت: مشکلات عمده بر سر راه تطبیق این قطعنامه، یکی عدم تعهد سیاسی در اشتراک زنان است. تمام تصمیم‌هایی که در سطح افغانستان گرفته می‌شود، تصمیم‌هایی مردانه است و بسیار کم شرایط یا حقوق زن را در نظر می‌گیرند.

سیما سمر تاکید کرد که زنان می‌توانند بالای دولت برای تامین حقوق و گسترش نقش‌شان در جریان‌های صلح فشار بیاورند. او همچنین گفت تاکنون اشتراک زنان در تلاش‌های صلح کم‌رنگ بوده و از همین‌رو، این تلاش‌ها تا هنوز منجر به تامین صلح پایدار در کشور نشده است.

شورای عالی صلح در ارزگان جلسه نمودند

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۵۶، ۹ حمل ۱۳۹۰، صفحه دوم

شورای عالی صلح این بار از افراد ناراضی در ولایت ارزگان خواستند تا با دولت یکجا شده و در پروسه صلح سهیم شوند. در این جلسه که در ۸ حمل با رهبری اعضای این شورا برگزار گردیده بود، به شمول مقامات دولتی ارزگان، وزیر امور داخله، رییس‌آگاهی عامه شورای عالی صلح، رییس‌دارالانشا این شورا، اعضای شورای عالی صلح و ده‌ها تن بزرگان قومی نیز اشتراک داشتند.

مقامات این ولایت و شورای عالی صلح از مردم ارزگان خواستند که افراد ناراضی را تشویق نمایند تا در پروسه صلح یکجا شوند. در این جلسه در مورد صلح با مخالفین مسلح دولت سخنان مفصل ارایه شد.

قاضی امین وقاد، رییس آگاهی عامه شورای عالی صلح گفت کسانی که به پروسه صلح می‌پیوندند امنیت آنها تامین می‌شود، زمینه‌های کاری برای‌شان مهیا خواهد شد و به حیث مقامات بلندرتبه دولتی همراهی‌شان برخورد صورت خواهد گرفت.

شورای عالی صلح؛ پروژه‌های برای برائت مجرمان و جنایکاران جنگی!

روزنامه ماندگار، شماره ۵۳۸، ۹ حمل ۱۳۹۰، صفحه دوم

نویسنده: غلام محمد حسین محمدی

این جرگه‌های پی‌درپی، همه در یک راستا و برای یک قوم خاص با مصارف

برنامه‌های دولت در ولایت‌ها و ولسوالی‌های ناامن به وجود آورده‌اند. علاوه بر همه اقدامات فوق در این اواخر سعی می‌شود اصطلاحات ویژه‌ای وارد ادبیات سیاسی کشور گردد که به طور مستقیم و غیر مستقیم بر تبریج گروه طالبان از جنایات و کشتارهای ده سال اخیر تاکید دارند. با این هم کارشناسان و مردم، ساخت جاده یک طرفه صلح را از سوی دولت سودمند و کار ساز نمی‌دانند و معتقداند که بدنه اصلی طالبان وابسته به سیاست‌ها و حلقه‌های استخباراتی کشورهای بیگانه بوده و با دادن امتیازات مادی از سوی دولت افغانستان هرگز جذب پروسه صلح نخواهد شد و تا زمانی که کشورهای منطقه از حمایت، آموزش و تجهیز این گروه دست بر ندارند و منفعت سیاسی و امنیتی خود را در مذاکره مخالفان با دولت افغانستان تعریف نکنند، روند صلح پیشرفت نخواهد کرد.

پیوستن سه گروه مسلح به روند صلح در بغلان

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۱۱۶، ۷ حمل ۱۳۹۰، صفحه سوم

در ولایت بغلان سه گروه مسلح از مخالفان دولت با سلاح‌شان به روند صلح پیوستند. احمد جاوید بشارت سخنگوی قوماندانی امنیه ولایت بغلان گفت: «پنجم حمل سال جدید، به تعداد ۲۲ تن از مخالفین در ولسوالی جلگه با تسلیم سلاح‌های‌شان، به زندگی روزمره برگشتند که مل پاسوال عبدالرحمن رحیمی قومندان امنیه ولایت بغلان از آنها استقبال کرد.»

وی افزود دو گروه دیگر از مخالفین به تاریخ سوم حمل از ولسوالی‌های بغلان مرکزی به روند صلح یک جا شدند. وی همچنین از عملیاتی که در ماه حوت سال گذشته توسط پولیس به راه انداخته شده بود خبر داد که طی آن شاهراه بغلان- کندز از وجود شورشیان پاک شده است.

تأثیر جابجایی‌ها در ارگ بر مصالحه با طالبان

روزنامه ماندگار، شماره ۵۳۷، ۸ حمل ۱۳۹۰، صفحه هشتم

اخیرا رییس‌جمهور کرزی در پست‌های سفارت افغانستان در اسلام‌آباد و ریاست دفتر خودش، اشخاص جدیدی را تعیین کرده است. به باور تحلیل‌گران، این تغییر و تبدیلی‌ها بیشتر از یک کار صرفا اداری، اهداف سیاسی را دنبال می‌کند.

عمر داوودزی، رییس پیشین دفتر حامد کرزی به عنوان سفیر افغانستان در اسلام‌آباد تعیین شده است. احمد سعیدی، تحلیل‌گر مسایل پاکستان می‌گوید، آقای داوودزی که در گذشته به عنوان سفیر افغانستان در ایران و پاکستان کار کرده است و از سوی دیگر، آقای داوودزی شخص مورد اعتماد حزب اسلامی و طالبان نیز است و بدون شک انتصاب او به عنوان سفیر در پاکستان در پروسه مصالحه با طالبان تأثیر دارد.

برخی تحلیل‌گران انتصاب کریم خرم به عنوان رییس‌دفتر ریاست‌جمهوری را چراغ سبز آقای کرزی برای حزب اسلامی عنوان می‌کنند.

طالبانی که به روند صلح پیوسته‌اند تهدید می‌شوند

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۵۵، ۸ حمل ۱۳۸۹، صفحه اول

شماری از طالبان پیوسته به پروسه صلح در ولایت سرپل می‌گویند که طالبان مسلح، منازل آنها را به آتش کشیده و خانواده‌های آنها مجبور به فرار شده‌اند.

آنها می‌افزایند که طالبان در حمله شب ۱۵ دلو در ولسوالی صیاد، ۱۰ باب منزل مسکونی طالبانی که به پروسه صلح پیوسته بودند را تخریب و ۴ منزل

رجز خوانی های صلح طلبانه از نشانی اقتدار سنتی

هفته نامه نخست، شماره ۵۴، ۱۰ حمل ۱۳۹۰، صفحه سوم

برهان الدین ربانی رییس شورای عالی صلح که در مراسم گرامی داشت از مولانا عبدالرحمان سیدخیلی، فرمانده پولیس ولایت قندوز که از سوی طالبان کشته شد سخن می گفت، با مفسد و منافق خواندن کسانی که روند صلح به ویژه فعالیت هایی که به رهبری ایشان از سوی شورای عالی صلح انجام می شود را غلط و معامله گرانه بیان کرد، گفت: «افرادی که برای افغانستان نمی اندیشند و منافع مردم را در نظر نمی گیرند می خواهند تلاش های شورای عالی صلح را به هدف دوباره به قدرت رساندن طالبان، توجیه کنند و به قلب حقایق پردازند.»

ربانی تلاش برای صلح را یک فریضه خوانده با اذعان به این که از طالبان سواستفاده می شود، افزود: این تلاش ها هیچ گاه منجر به قدرت رسیدن طالبان و آغاز قتل ها نخواهد شد.

آنچه در پیوند با این دیدگاه آقای ربانی به عنوان یکی از سردسته های جریان مقاومت در برابر طالبان می توان مطرح کرد این که در همان سرزمینی که وی اکنون در مراسم بزرگداشت از یکی از فرماندهان جبهه مقاومت به ایراد سخن می پردازند، اگر چشم باز برای دیدن وجود داشته باشد، با گذشت ده سال از فروپاشی رژیم طالبانی هنوز نمایه ها و نشانه های فراوانی از وحشت آفرینی های این گروه در برابر بخش بزرگی از مردم افغانستان وجود دارد.

با وجود تقلاها و تضرع های نه چندان صادقانه رییس جمهور کزی و حتا معامله ها و باج دهی هایی که گفته می شود زیر نام شورای صلح با پشتیبانان منطقه ای و جهانی آن در حال انجام است و ربانی که به تازه گی ریاست نمادین این شورا را عهده دار شده است، یک گام هم از شرط های تمامیت خواهانه ی شان فاصله نگرفته اند.

روسیه نیز آمادگی اش را برای گفتگو با طالبان اعلام کرد

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۱۱۹، ۱۰ حمل ۱۳۹۰، سرمقاله

روسیه با اعلام حمایت از مصالحه و گفتگو با طالبان، آمادگی اش را نشان داد، زیرا احساس می کند با آغاز خروج نیروهای بین المللی از افغانستان، ناگزیر در خط اول جبهه ی جنگ قرار گیرد.

پس از این که وزیر خارجه ی امریکا در ماه فبروری اعلام کرد «ایالات متحد امریکا تلاش های دیپلماتیک را برای پایان دادن جنگ در افغانستان آغاز می کند» و شرط گذاشت که قطع رابطه با القاعده و نیز پذیرش قانون اساسی افغانستان و ختم خشونت، می تواند آغاز این مذاکره باشد، روسیه چاره ای جز حمایت از مذاکره و مصالحه ندید.

حضور نیروهای بین المللی تاحد زیادی به روسیه اطمینان خاطر می داد که این جنگ در افغانستان محدود خواهد ماند و روسیه در نهایت از قاچاق مواد مخدر باید جلوگیری کند که از مسیر کشورهای آسیای میانه به روسیه قاچاق می شود. کاری که هرچند بی هزینه نبود، چندان ناممکن هم نبود. اما اکنون روسیه احساس می کند خطر خیلی جدی تر از این ها است. بنابر این، راه مصالحه و مذاکره تنها راهی است که می تواند آن خطر جدی را کاهش دهد.

ریاست جمهوری از آمادگی روسیه برای مذاکره با طالبان استقبال می کند

روزنامه ماندگار، شماره ۵۳۹، ۱۰ حمل ۱۳۹۰، صفحه هشتم

حکومت افغانستان، حمایت روسیه را در پروسه ی صلح با مخالفان، مهم

گزارف از جیب مردم مظلوم افغانستان و از پول های کمک های خارجی که در بدل آنها استقلال و حاکمیت ملی افغانستان زیر سوال و سلطه ی بیگانگان رفته، برگزار می گردد؛ از سوی دیگر، سال ها و دهه ها است که افراد و عناصر مفت خور به نام جرگه و لویه جرگه های قرون وسطایی، در هتل ها و کاروان سراها می خورند و می خوابند، در حالی که ولایات مرکزی کشور از حقوق شان محروم اند.

ده سال است طالبان از یک سو برادر خطاب می شوند و از سوی دیگر، قتل و کشتار می کنند، سر می برند و به جنایات خود نیز رسمی و علنی اعتراف می کنند. جای تاسف است که یک پروسه ی مشکوک، ده سال است مردم افغانستان را گیج ساخته و کاسه ی صبرشان را لبریز کرده است.

آنهاهی را که به زعم خودشان، زیر لوای اجنبی بر ضد طالبان جنگیده اند، به محاکمه خواهند کشاند. اگر شورای عالی صلح، یک نهاد مستقل وطنی و دارای اراده ی ملی است و به صلح می اندیشند، نخست از همه به دو مشکل اساسی یعنی حال اختلاف با پاکستان و حل اختلاف داخلی در حضور قدرتمند جامعه ی جهانی پردازند.

۱۷ تن دیگر نیز در سرپل به دولت پیوستند

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۵۷، ۱۰ حمل ۱۳۹۰، صفحه دوم

با پیوستن یک گروه ۱۷ نفری مخالفان مسلح دولت در ولایت سرپل، شمار پیوست شدگان به بیش از ۲۵۰ تن رسید.

مسوولان امنیتی می گویند که این گروه مسلح، تحت قوماندانی عبدالحق در قریه قفلتون ولسوالی صیاد، بر ضد دولت فعالیت می کردند.

سمانوال جهانگیر، امیر امنیت قوماندانی امنیه سرپل، گفت که با پیوستن این افراد، امنیت در قریه های ولسوالی صیاد، تامین گردیده است.

ابهامات در پروسه صلح

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۵۷، ۱۰ حمل ۱۳۹۰، سرمقاله

با این که حدود دو سال است پروسه ی صلح و مذاکره با مخالفان مسلح دولت به صورت جدی و رسمی تعقیب می شود و کنفرانس های ملی و بین المللی در ارتباط آن برگزار گردیده است، اما تا هنوز شفافیت لازم که بتواند مردم را نسبت به این پروسه خوش بین کند، وجود ندارد.

نکته مورد اتفاق در مساله صلح این است که همه مردم افغانستان خواهان تامین امنیت و آوردن صلح از طریق مذاکره با مخالفان دولت می باشند. اما در عین حال مردم باور دارند که مذاکره و گفتگو با مخالفان زمانی می تواند موثر و کارآمد باشد و صلح و امنیت واقعی و با دوام را در پی داشته باشد که اول مخالفان دولت دست از اسلحه بردارند، دوم قانون اساسی و نظام سیاسی فعلی را بپذیرند و سوم با کشورهای بیگانه و حلقات نظامی و امنیتی آنها و نیز گروه های تروریستی قطع رابطه کنند.

تا هنوز مقامات دولتی و مسوولان شورای عالی صلح هیچ گونه معلوماتی را در اختیار شهروندان قرار نداده و تنها با کلی گویی ها به اقشار مختلف جامعه اطمینان داده که صلح با مخالفان به معنای نادیده انگاشتن حقوق زنان و اهمیت ندادن به حقوق بشر و شهروندان و به فراموشی سپردن دموکراسی نیست؛ اما مردم به این کلی گویی ها قانع نشده اند و با نگرانی تمام از عملکرد دولت در این زمینه نظارت و مراقبت می کنند.

اگر صلح با دسته های غیروابسته منظور باشد، حتا موفقیت احتمالی پروسه صلح نیز نمی تواند، امنیت و ثبات را در کشور نویدبخش باشد.

طالبان که از ولسوالی‌های رستاق، چاه‌آب و ینگلی قلعه هستند با سلاح‌های دست داشته خویش، تسلیم دولت شده‌اند. ریاست امنیت ملی تخار می‌گوید یک تن از این افراد با طالبان رابطه داشته، یک تن شان قاچاق‌بر مواد مخدر و یک تن دیگر با خود اسلحه حمل می‌کرد و در شورش‌های منطقوی دست داشت. این شورشیان مقدار زیادی مواد منفجره و اسلحه را نیز تسلیم دولت نموده‌اند.

می‌داند و پشتیبانی این کشور را از روند صلح در افغانستان و گفتگو با مخالفان استقبال می‌کند.

مقام‌های حکومت گفته‌اند، حمایت روسیه از پروسه‌ی صلح در افغانستان به نفع کشور است.

این موقف روسیه در حالی ابراز می‌شود که قرار است در سال روان روند کاهش سربازان خارجی از افغانستان شروع شود.

حامد علمی، معاون سخنگوی رییس‌جمهور کززی در عکس‌العمل با این تصمیم روسیه به رسانه‌ها گفت: پروسه صلح را که دولت افغانستان به راه انداخته از حمایت جامعه‌ی جهانی برخوردار است و این حمایت‌ها در کنفرانس‌های لندن، کابل، و مونیخ اعلان شد.

آیا هنوز وقت آن نرسیده تا در هماهنگی و شفافیت کامل برای حل مشکلات مبارزه کنیم؟

هفته‌نامه پیوند ملی، شماره ۶۰، ۱۰ حمل ۱۳۹۰، صفحه اول

یکی از اقدامات مهم در رابطه به راضی ساختن مخالفین مسلح دولت افغانستان، حذف اسامی ۵ تن از سران طالب از لیست سیاه سازمان امنیت ملل متحد بود. هر چند موازی با اقدامات آشتی‌جویانه دولت، عملیات نظامی نیز در نقاط مهم افغانستان جریان داشت اما گفته می‌شد که این حملات بر مواضع مخالفین به‌خاطر تقویت روند مصالحه و مذاکره صورت می‌گیرد. به هر تقدیر آنچه تا به حال دیده شد صحبت از یک تصمیم جمعی داشت تا بتوان به‌گونه‌ای برای بیرون رفت از زمانی که طالبان فعالیت‌های شان را بعد از سقوط این رژیم در افغانستان از سر گرفته‌اند در این اوایل در چند ولایت جنوبی افغانستان پیکارشان را آغاز نمودند ولی رفته رفته با حضورشان در نقاط مختلف دامنه ناامنی را در ولایات دیگر نیز گسترش دادند.

از پیشرفت‌هایی که آقای پتریوس صحبت کرده باید مردم افغانستان هم بدانند که این پیشرفت‌ها تا چه اندازه مخالفین مسلح دولت افغانستان را ضعیف ساخته و هم‌چنان راه دیگری که برای پیشرفت جستجو می‌شود آیا راهی است که روند مذاکره و مصالحه را تقویه خواهند کرد یا این که استفاده از تاکتیک‌های جدید و یا استفاده از تسلیحات جدید در افغانستان خواهد بود. نباید مردم افغانستان از آنچه در مورد کشورشان اتفاق خواهد افتاد، بی‌خبر بمانند. ما باید بدانیم که در سال جاری فضای پر از دود و جنگ خواهیم داشت یا ناظر تلاش‌های سیاسی و صلح‌آمیز خواهیم بود. در هر دو حالت اقدامات در صورتی موفقیت‌آمیز می‌تواند باشد که در هماهنگی کامل انجام یابد.

۴۵ مخالف مسلح در ارزگان به دولت پیوسته است

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۵۸، ۱۱ حمل ۱۳۹۰، صفحه دوم

والی ارزگان می‌گوید که در این اواخر در این ولایت، بیش از ۴۵ مخالف مسلح به دولت پیوسته‌اند. محمد عمر شیرزاد والی ارزگان این اظهارات را هنگام سفر به ولسوالی جدیدا تشکیل شده سراب این ولایت بیان نمود. سراب یک ولسوالی جدیدا تشکیل شده است، که قسمت اعظم این ولسوالی در تصرف مخالفین بود. شیرزاد گفت: که قسمت مرکزی و اکثر مناطق دیگر این ولسوالی دو ماه قبل در نتیجه عملیات مشترک نیروهای افغان و ناتو تحت تصرف در آمد.

چهار طالب در تخار به دولت پیوستند

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۱۲۰، ۱۱ حمل ۱۳۹۰، صفحه دوم

ریاست امنیت ملی تخار با نشر اعلامیه‌ای گفته است که چهار تن از افراد

شفافیت انتخابات

رییس جمهور محکمه‌ی ویژه‌ی انتخابات را لغو خواهد کرد

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۴۶، ۲۵ حوت ۱۳۸۹، صفحه اول شماری از اعضای مجلس نمایندگان پس از دیداری که با رییس جمهور کرزی داشته‌اند می‌گویند، رییس جمهور افغانستان تعهد کرده که محکمه‌ی ویژه انتخابات در هفته آینده لغو خواهد شد.

برای بار دوم، ۳۴ عضو مجلس نمایندگان به نمایندگی از ۳۴ ولایت افغانستان به منظور لغو محکمه‌ی ویژه، نزد رییس جمهور افغانستان رفتند تا محکمه‌ی ویژه را که به گفته آنان مخالف سایر قوانین نافذ کشور است، لغو کند.

کمال ناصر اصولی، نماینده مردم در مجلس یکی از افرادی است که با رییس جمهور در مورد لغو محکمه‌خاص دیدار داشته و گفته است که رییس جمهور افغانستان، حال درک کرده است که موجودیت محکمه‌خاص به نفع ملت و مردم افغانستان نیست و باید لغو شود.

لغو دادگاه ویژه انتخابات؛ پایان بحران

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۴۶، ۲۵ حوت ۱۳۸۹، سرمقاله دادگاه ویژه انتخابات یک اهرم فشار بر ولسی جرگه به حساب می‌آید و زمینه اختلافات میان قوه مقننه و اجرائیه و قضاییه را به حداکثر می‌رساند. با وجود دادگاه ویژه انتخابات، فضای سیاسی کشور همچنان متشنج باقی می‌ماند. در حالی که بررسی تخطی‌هایی که ممکن است در جریان انتخابات اتفاق افتاده باشد، در دادگاه‌های عادی کشور نیز انجام می‌شود. مساله رسیدگی به جرایم و تخلفات و احقاق حقوق در دادگاه عادی قابل حل است و نیازی به تشکیل دادگاه ویژه‌ای که آن هم با مشکلات حقوقی و قانونی به همراه باشد، نیست.

دادگاه ویژه در حالی که پارلمان به کارش آغاز نموده است، به عنوان یک نقطه اختلاف میان حکومت و قوه مقننه وجود دارد. در چنین وضعیتی، بعید به نظر می‌رسد که دو قوه مقننه و مجریه بتوانند در کنار هم انجام وظیفه نمایند. حال که پارلمان تمامی مشکلات را پشت سر گذاشته و به کارش آغاز نموده، بهتر است که حکومت نیز با درک شرایط ویژه و حساس کشور و اصول حقوقی و قانونی حاکم بر کشور، رای به لغو دادگاه ویژه انتخاباتی دهد تا هر دو نهاد در یک محیط سالم بتوانند کار نمایند.

رییس جمهور می‌تواند محکمه اختصاصی را لغو کند

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۴۷، ۲۶ حوت ۱۳۸۹، صفحه اول کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی می‌گوید، رییس جمهور صلاحیت لغو محکمه اختصاصی انتخابات را دارد. این در حالی است که نامزدان معترض و شماری از کارشناسان گفته‌اند که لغو محکمه اختصاصی از صلاحیت هیچ ارگانی قبل از تکمیل مأموریت آن نیست.

گل‌رحمن قاضی، رییس کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی، در ۲۵ حوت گفت که رییس جمهور، صلاحیت لغو محکمه اختصاصی را دارد.

وی گفت: مرجعی که صلاحیت ایجاد محکمه را دارد، صلاحیت لغو آن را نیز دارد.

گل‌رحمن قاضی علاوه نمود که صلاحیت استرزه‌محکمه در ایجاد محاکم اختصاصی در قانون تشکیل و صلاحیت محاکم ذکر شده و زمانی که یک مرجع، صلاحیت پیشنهاد و منظوری را داشته باشد، از نظر قانونی و قاعده حقوقی که وجود دارد، صلاحیت لغو آن را نیز دارد.

این درحالی است که شماری از کارشناسان و نامزدان معترض، مدعی‌اند که قبل از ختم وظیفه محکمه اختصاصی، هیچ‌کس به شمول رییس جمهور و رییس استرزه‌محکمه صلاحیت لغو محکمه‌ی اختصاصی را ندارد.

چشم‌انداز مبهم محکمه‌ی اختصاصی

روزنامه سروش‌ملت، شماره ۵۱۲، ۲۷ حوت ۱۳۸۹، صفحه دوم دادگاه ویژه هرچند در بی‌سرنوشتی تمام قرار دارد و هیچ‌گونه اجماع نظر در مورد وجود یا عدم وجود آن نه در میان قوای ثلاثه کشور و نه هم در محافل علمی و سیاسی وجود دارد، اما در عین این بی‌سرنوشتی موقف آن، بازهم نگرانی‌های زیادی را به وجود آورده است. آنچه که از موجودیت این دادگاه در وضعیت کنونی به بار می‌آید، تداوم جو ملتهب و پر تبوتاب سیاسی است که تبعات آن، ناکارآمدی و بی‌مایگی حکومت و دولت را بر ملا می‌سازد.

موجودیت این دادگاه در شرایطی که قوای سه‌گانه کشور، برای رفع مشکلات و چالش‌ها به همسویی و همکاری‌های بیشتر نیازمندند، می‌تواند مانع شکل‌گیری بستری برای همکاری‌های بیشتر و دوری از تقابل و فقدان همسویی شود. در چنین وضعیتی آنچه از تداوم موجودیت این دادگاه متصور است، تنها خلق چالش‌ها و مشکلات بیشتر و خدشه‌دار کردن روابط متقابل میان نهاد قانون‌گذاری با نهادهای قضایی و اجرائیه است که تبعات آن ناکام کردن دولت افغانستان و به ناکامی مواجه کردن برنامه‌های کلان ملی است که قرار است تا چند سال آینده به اجرا گذاشته شود.

آنچه در حال حاضر منطقی و مطلوب به نظر می‌رسد این است که

دادگاه ویژه انتخابات، خواهان برطرف شدن موانع موجود بر سر راه این دادگاه شدند. این نامزدان که روز ۶ حمل در چهارراهی ملک‌صغر در کابل تجمع کرده بودند، از رییس‌جمهور خواستند که پیش از ختم بررسی‌های دادگاه ویژه انتخابات، وزیران باقی مانده کابینه را به هدف اخذ رای اعتماد به مجلس نمایندگان معرفی نکند.

داوود سلطان‌زوی یکی از نامزدان معترض به نتیجه انتخابات مجلس نمایندگان، گفت: گرفتن رای اعتماد از این مجلس که به گفته وی به اساس بررسی‌های دادگاه ویژه وکالت برخی اعضای آن سلب خواهد شد، معقول به نظر نمی‌رسد. نامزدان معترض انتخابات بیست و هفتم سنبله سال گذشته در حالی این تقاضا را از رییس‌جمهور می‌کنند که حامد کرزی اخیراً در دیدار با هیات اداری مجلس نمایندگان اطمینان داده است که به زودی وزیران باقی مانده را برای کسب رای اعتماد به مجلس معرفی می‌نماید.

مجلس نمایندگان محاکمه‌ی رییس و اعضای دادگاه عالی را بررسی می‌کند

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۱۱۶، ۷ حمل ۱۳۹۰، صفحه چهارم
نمایندگان مجلس در نشست ۶ حمل، دیدارهای هیات‌های فرستاده شده مجلس با رییس‌جمهور و رییس دادگاه عالی را برای لغو محکمه‌ی اختصاصی بی‌نتیجه خواندند و بر بنیاد ماده ۱۲۷ قانون اساسی، خواهان به دادگاه کشاندن رییس و عضوهای دادگاه عالی کشور شدند. عبدالروف ابراهیمی، رییس مجلس نمایندگان که چگونگی گفتگوهای دو روزه‌ی هیات اداری این مجلس با رییس‌جمهور و رییس دادگاه عالی را به نمایندگان مجلس توضیح می‌داد گفت پیش از این رییس‌جمهور به هیات‌های مختلفی از نمایندگان وعده داده بود که به معضل محکمه‌ی اختصاصی انتخابات پارلمانی پایان می‌دهد. به گفته وی پس از آن که محکمه‌ی اختصاصی از نامزدان معترض خواهان تذکره تابعیت با دو قطعه عکس‌های‌شان شد، نگرانی‌ها در مورد فیصله‌های این محکمه بیشتر شد. رییس مجلس نمایندگان گفت که رییس‌جمهور، تغییرات در لیست برنده‌های انتخابات پارلمانی را مخالف مصالح ملی کشور و موجب افزایش بحران در افغانستان می‌داند؛ ولی به گفته وی، رییس دادگاه عالی تنها پس گرفتن اعتراض‌های نامزدان معترض را راه‌حل پایان دادن به بن‌بست کنونی میان محکمه‌ی اختصاصی و مجلس نمایندگان می‌داند.

احضار ۵۳ عضو مجلس از سوی دادگاه ویژه

روزنامه ماندگار، شماره ۵۳۶، ۷ حمل ۱۳۹۰، صفحه هشتم
نمایندگان مجلس در روز ۶ حمل به دلیل جلب تعدادی از وکلا توسط دادگاه ویژه، از بحث‌های عادی پارلمانی خودداری کردند و خواستار لغو این دادگاه شدند. همچنین بر اساس گزارش‌ها، دادگاه ویژه انتخاباتی ۵۳ تن از نمایندگان را جلب کرده است. شماری از نمایندگان گفتند که قرار است ده‌ها تن از اعضای مجلس نمایندگان توسط دادگاه ویژه از مجلس اخراج شوند و افراد دیگری به‌جای آنها وارد پارلمان گردد. نظیفه ذکی، نماینده ولایت کابل در مجلس نمایندگان می‌گوید، دادگاه ویژه می‌خواهد نمایندگان مردم را از نمایندگی محروم و به جای آنها افراد دیگری را وارد پارلمان کند. خانم ذکی گفت: «ما تا جایی که معلومات داریم ۵۳ تن از وکلای خانه ملت را بیرون می‌کنند و به جای آنها ۵۳ تن دیگر را می‌آورند». لازم به ذکر است که از آغاز کار پارلمان، تاکنون سه بار نمایندگان با اکثریت قاطع آرا فیصله کرده‌اند که دادگاه ویژه باید لغو شود، اما این دادگاه هنوز به کار خود ادامه می‌دهد.

رییس‌جمهور باید این محکمه را لغو کرده تا از یک طرف به مساله موجود میان دو قوه کشور نقطه پایان گذارده؛ تا هم خود از اتهام قانون‌شکنی و حمایت از دادگاه غیرقانونی برهد و هم شکاف پدیدآمده میان دو قوه کشور را خاتمه یابد و از سوی دیگر پارلمان و حکومت به روال طبیعی و عادی خود پرداخته و به اولویت‌های کاری خویش رسیدگی نمایند.

نگرانی سازمان ملل متحد از چالش انتخابات مجلس

روزنامه ماندگار، شماره ۵۳۳، ۲۸ حوت ۱۳۸۹، صفحه دوم
در تازه‌ترین موضع‌گیری سازمان ملل متحد، مساله‌ی بحران و بن‌بست انتخابات مجلس نمایندگان مورد بحث قرار گرفت و آقای بانکی‌مون اشاره کرد که باید از پس‌لرزه‌های پروسه‌های انتخابات در افغانستان جلوگیری به عمل آید؛ در غیر آن، ثبات و شکست سیاسی در قبال است و روند دولتی را در این کشور صدمه خواهد زد.

ابراز نظر سازمان ملل متحد می‌رساند که معضل انتخابات و پرونده‌ی آن به یک چالش فراتر از توان رییس‌جمهور کشور مبدل شده است. بنابراین، این نکته گواه آن است که بن‌بست انتخابات و چگونگی سرنوشت مجلس نمایندگان در کشور، امروز به عنوان دشوارترین معضل بیرونی و داخلی تبدیل شده و مردم نگران این حالت هستند که در فرجام چه مصیبت‌هایی را بر کشور تحمیل خواهد کرد.

دادگاه ویژه انتخاباتی لغو نمی‌شود

روزنامه چراغ، شماره ۱۷۶۸، ۲۸ حوت ۱۳۸۹، صفحه دوم
صدیق‌الله حقیق، رییس دادگاه ویژه رسیدگی به شکایت‌های انتخاباتی می‌گوید این دادگاه کماکان به کارش ادامه می‌دهد تا عدالت تامین شود. آقای حقیق می‌گوید: این دادگاه بر اساس قانونی که کار خود را شروع کرده، به کارش ادامه می‌دهد تا عدالت را برقرار کند و تاکنون از هیچ نهاد ذی‌صلاحی پيامی مبنی بر توقف کار آنها به این دادگاه نرسیده است. آقای حقیق هم‌چنین گفته است که اگر مبتنی بر قانون و در «روشنایی قوانین نافذ کشور» در مورد این دادگاه تصمیمی گرفته شود، آنها به قانون احترام می‌گذارند.

معضل محکمه اختصاصی به پایان خواهد رسید؟

روزنامه اراده، شماره ۱۰۰۵، ۶ حمل ۱۳۹۰، صفحه اول
هنوز روشن نیست که جنجال‌های پیش‌آمده در مورد ادامه فعالیت و پایان کار محکمه اختصاصی، چگونه و چه وقت به پایان خواهد رسید. بیش از دو ماه می‌شود این محکمه کارش را آغاز نموده است، ولی هنوز جزییات کار آن در میدان عمل به صورت واضح و روشن دیده نمی‌شود؛ البته گفته می‌شود هیات این محکمه در چندین ولایت به بازشماری آرا نیز پرداخته است، اما تاکنون فیصله قاطع و جدی در این مورد گرفته نشده است. اعضای هیات رهبری پارلمان افغانستان و رییس‌جمهور کرزی توافق کرده‌اند که بحث‌ها در مورد محکمه اختصاصی انتخابات را ادامه بدهند.

نامزدان معترض خواستار توقف مداخلات در کار دادگاه ویژه شدند

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۱۱۶، ۷ حمل ۱۳۹۰، صفحه اول
ده‌ها تن از نامزدان معترض یک بار دیگر با اعلام حمایت از ادامه فعالیت

رسیدن استرهمحکمه، تقلب‌های‌شان افشا شده، آرابی که با زحمت تمام یا خریدند و یا در معاملات دیگری به‌دست آورده‌اند، از دست داده و از پارلمان اخراج گردند.

تحولات مهم داخلی افغانستان در معرض توجه جامعه جهانی

هفته‌نامه آبادی، شماره ۱۹۶، ۹ حمل ۱۳۹۰، صفحه سوم

انتخابات مجلس نمایندگان افغانستان که مهمترین تحول این کشور در سال گذشته بود، به دلیل چالش‌های پس از انتخابات هم‌چنان در صدر اخبار رسانه‌های داخلی و خارجی قرار دارد.

پس از اعلام نتایج اولیه انتخابات مجلس نمایندگان افغانستان برخی مقامات دولتی از جمله حامد کرزی رییس‌جمهوری کشور، تجدید نظر در نتایج انتخابات را خواستار شدند. کرزی صراحتاً با اشاره به نتایج اولیه انتخابات در ولایت غزنی، از نهادهای انتخاباتی افغانستان شامل کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون رسیدگی به شکایات انتخاباتی خواست تا در این زمینه تجدیدنظر کنند.

رییس‌جمهوری افغانستان علت مخالفت با نتایج اولیه انتخابات در غزنی را رعایت نشدن توازن قومی در این ولایت اعلام کرد. علی‌رغم فشار برخی مقامات و گروه‌های مرتبط با دولت افغانستان بر نهادهای انتخاباتی، کمیسیون مستقل انتخابات بدون تغییر نتایج اولیه، نتایج نهایی را منتشر کرد. با اعلام نتایج نهایی انتخابات، نهادهای انتخاباتی، هرگونه دخالت شخصیت‌های حقوقی و حقیقی را مغایر قانون اساسی دانستند. علی‌رغم گشایش دومین دوره مجلس نمایندگان و پس از اعتراض نامزدهای ناکام در انتخابات پارلمانی به درخواست دادگاه عالی این کشور، حامد کرزی با تشکیل دادگاه ویژه رسیدگی به شکایات انتخاباتی، موافقت کرد.

چالش دستگاه قضایی افغانستان و نهادهای انتخاباتی کشور درباره شکایات انتخاباتی در شرایطی ادامه یافته است که اخیراً مجلس نمایندگان این کشور هشدار داد، با توجه به ناکام بودن رایزنی‌ها با کرزی برای انحلال دادگاه ویژه انتخاباتی، ممکن است این نهاد قانون‌گذار را تعطیل کنند.

ادعای مشخصی علیه نمایندگان وجود ندارد

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۵۸، ۱۱ حمل ۱۳۹۰، صفحه دوم

پس از آن که یک سوم نمایندگان ولسی جرگه پارلمان افغانستان خواستار محاکمه رییس و اعضای دادگاه عالی افغانستان شدند، محکمه ویژه انتخاباتی گفت هیچ نوع ادعای مشخصی در مورد نمایندگان پارلمان در این محکمه وجود ندارد. قرار بود نمایندگان برای عزل و محاکمه رییس و اعضای دادگاه عالی با استرهمحکمه رای‌گیری کنند، ولی جلسه عمومی برگزار نشد و اعضای هیات اداری در پشت دروازه‌های بسته نشست داشتند.

نمایندگانی که درخواست عزل و محاکمه رییس و اعضای دادگاه عالی را امضا کرده‌اند، تشکیل محکمه ویژه انتخاباتی از سوی دادگاه عالی را غیرقانونی می‌دانند. برخی نمایندگان معتقداند که محکمه ویژه در تلاش صلب صلاحیت کردن برخی نمایندگان و آوردن شماری دیگر به جای آن‌ها هستند. یکی از نگرانی‌های نمایندگان این است که محکمه ویژه دست به شمارش صندوق‌هایی زده است که از سوی کمیسیون انتخابات قرنطین شده‌اند. آن‌ها می‌گویند در صورتی که آرا شمارش شوند، کسانی به مجلس راه خواهند یافت که از طریق تقلب رای گرفته‌اند. اما در اعلامیه محکمه ویژه آمده است که شمارش صندوق‌های قرنطین شده و رای‌های قبلاً باطل شده، محدود به عده‌ای از محلات بوده و حتماً به معنای اعتبار دادن به این آرا نمی‌باشد.

اعلامیه افزوده است که محکمه ویژه ادعاهای نامزدان معترض را تنها در ساحه قانون بررسی نموده و تصمیم قانونی به دست آمده از نتایج بررسی خویش را به مراجع اصولی غرض اجراءات قانونی محول می‌نماید.

رییس‌جمهور چه تصمیم خواهد گرفت؟

روزنامه اراده، شماره ۱۰۰۷، ۸ حمل ۱۳۹۰، صفحه اول

معضله محکمه‌ی اختصاصی، تخلفات انتخاباتی و کاندیدان معترض هنوز پابرجا است. در حالی که نامزدان معترض لغو محکمه‌ی ویژه را غیرممکن عنوان می‌کنند و آن‌را اهانت به محاکم کشور می‌دانند، اما نمایندگان ولسی‌جرگه هم‌چنان بر لغو این محکمه تاکید دارند.

با این حال عبدالروف ابراهیمی، رییس مجلس نمایندگان کشور می‌گوید، رییس‌جمهور کرزی فیصله نهایی خود را در این راستا در روزهای اخیر اعلان خواهد کرد. این در حالی است که دادگاه ویژه شمارش مجدد آرا را در برخی ولایات تکمیل کرده است.

حال باید منتظر ماند و دید که رییس‌جمهور با وجود همه این فشارها چه تصمیمی خواهد گرفت. از سوی نامزدان معترض که مشتاقانه در انتظار نتایج محکمه ویژه هستند و از سوی دیگر، نمایندگان مجلس که انحلال این محکمه را خواستاراند.

رییس دادگاه عالی در چند قدمی محاکمه مجلس

روزنامه ماندگار، شماره ۵۳۸، ۹ حمل ۱۳۹۰، صفحه اول

بیش از یک‌سوم اعضای مجلس نمایندگان با امضای درخواست‌نامه‌ای، خواستار محاکمه رییس دادگاه عالی کشور شدند. اعضای مجلس گفته‌اند رییس دادگاه عالی، دادگاه ویژه انتخاباتی را بدون مبنای قانونی تشکیل کرده است. نمایندگان مجلس گفته‌اند قانون اساسی این حق را به آنها می‌دهد که رییس یا اعضای دادگاه عالی را به محاکمه بکشاند.

قرار است در روزهای آینده مجلس نمایندگان در رابطه به محاکمه رییس دادگاه عالی، رای‌گیری کند. نمایندگان می‌گویند رییس قوه قضاییه با ایجاد دادگاه ویژه انتخاباتی، کاری کرده است که مبنای قانونی ندارد.

این درخواست پس از آن مطرح شد که در روزهای گذشته، عبدالسلام عظیمی، رییس دادگاه عالی در جلسه مشترک رییس‌جمهور کرزی و هیات اداری مجلس نمایندگان گفت که دادگاه ویژه انتخاباتی زمانی منحل می‌شود که نمایندگان معترض درخواست‌های‌شان را پس بگیرند.

در همین حال، احمد بهزاد، معاون دوم مجلس نمایندگان می‌گوید: هیات اداری چندین بار تلاش کرده تا با رییس‌جمهوری کرزی در رابطه به لغو دادگاه ویژه به توافق برسد، اما این تلاش‌ها نتیجه‌ای نداد. وی در ادامه افزود: به خاطر بی‌نتیجه پایان یافتن تلاش‌های هیات اداری، دیگر ما حاضر نیستیم در هیچ جلسه‌ی در مورد دادگاه ویژه حاضر شویم.

چرا از محکمه‌ی خاص می‌ترسید؟

روزنامه اراده، شماره ۱۰۰۸، ۹ حمل ۱۳۹۰، صفحه اول

یک‌بار دیگر سروصدهای محکمه‌ی خاص و ادعاهای نمایندگان پارلمان کشور مبنی بر غیرقانونی بودن محکمه‌ی خاص بر سر زبان‌ها افتاده است. برخی از نمایندگان پارلمان می‌گویند، در نشست‌هایی که با رییس‌جمهور داشتند، از وی قول گرفتند که محکمه‌ی خاص را ملغی کند که رییس‌جمهور این موضوع را پذیرفت، اما با این شرط که مساله مخفی بماند و به هیچ عنوان در صحن علنی مجلس مطرح نگردد و رسانه‌ای نیز نشود.

با گذشت زمان و به تاخیر انداختن نتیجه یا ملغی شدن محکمه‌ی خاص، چندین برداشت از وضعیت موجود در ذهن متبادر می‌شود:

برداشت اول: محکمه وسیله‌ی فشار بر نمایندگان بوده و هرگز اجازه ندارد که فیصله نهایی را صادر کند، بلکه باید در یک حالت بلاتکلیفی باقی بماند. برداشت دوم: تعداد زیادی از نمایندگان پارلمان بیم آن دارند که در صورت به نتیجه

فساد اداری

فساد، تمایل جامعه جهانی برای کمک به کشور را کاهش داده است

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۴۶، ۲۵ حوت ۱۳۸۹، صفحه اول
قسیم فهیم، در ۲۴ حوت در نشست بررسی چالش‌های فساد اداری با حضور بازرسان اداره مرکزی تفتیش در کابل تاکید کرد که در مصرف کمک‌های جهانی نباید سهل‌انگاری کرد.
معاون اول رییس‌جمهور افزود که نبودن شفافیت در مصرف کمک‌های بین‌المللی، کشورهای کمک‌کننده را دلسرد کرده است.
مارشال فهیم گفت: بیشترین پول مورد ضرورت پروژه‌های انکشافی و حتا عادی را دنیا کمک می‌کند. اگر ما و شما در مصرف آن سهل‌انگاری کنیم، بزرگترین خیانت را هم به خود و کشورهای کمک‌کننده می‌کنیم.

اختلاف نظر فهیم و زاخیلوال در مورد فساد اداری

روزنامه سروش ملت، شماره ۵۱۱، ۲۵ حوت ۱۳۸۹، صفحه هشتم
قسیم فهیم، معاون رییس‌جمهوری گفته است که فساد در ادارات دولتی باعث کاهش تمایل جامعه جهانی برای کمک به کشور شده است.
اما عمر زاخیلوال، وزیر مالیه در همین نشست به گونه‌ی غیرمستقیم به این اظهارات معاون رییس‌جمهور پاسخ داده و گفته که در ادارات مالی کشور فساد وجود ندارد.

آقای زاخیلوال بدون این که از آقای فهیم نام ببرد، گفته که نباید با گفتن جملات کلی اذهان جامعه جهانی و کشورهای کمک‌کننده را مغشوش کرد.
هرچند دولت، چند اداره ویژه برای مبارزه با فساد اداری تشکیل داده است، اما میزان موفقیت آنها در حدی نبوده تا پاسخگوی نگرانی‌های بین‌المللی در خصوص فساد در این کشور باشد.

ضرورت شفافیت در نظام مالی

روزنامه افغانستان، شماره ۱۳۴۶، ۲۵ حوت ۱۳۸۹، صفحه دوم
حکومت افغانستان از جهت نبود شفافیت در نظام مالی‌اش یکی از فسادترین حکومت‌های جهانی می‌باشد و فساد در حکومت و دستگاه اداری در حال حاضر نظام سیاسی افغانستان را ناکارا و بی‌کفایت ساخته است. امروزه تمام شهروندان کشور همه روزه فساد در ادارات را با چشم می‌بینند و دنیا نیز با ادعاها و فراقکنی‌های مقامات فریب نمی‌خورند.

تمام کشورها می‌دانند که کمک‌های آنها چگونه به هدر داده می‌شود؛ بنابراین، ما نباید چنین تصور داشته باشیم که تصمیم جامعه جهانی برای کمک به افغانستان صرف به چگونگی ارایه معلومات ما بستگی دارد، بلکه هر کشور به صورت مستقل ارزیابی‌هایی را از چگونگی مصرف کمک‌ها داشته و بر اساس آن ارزیابی‌ها سیاست‌های آینده خود را تنظیم می‌کنند. از این رو در سال‌های گذشته تعدادی از کشورهای کمک‌کننده، استراتژی‌شان را در مورد افغانستان به روند مبارزه با فساد اداری و تلاش در آوردن اصلاحات مربوط، کرده بودند.
پدیده‌ی فساد در ادارات همه‌گیر گردیده و اکنون به یک فرهنگ تبدیل

شده است و از این رو انکار و یا احاله دادن فساد اداری به بیرون از دست‌گاه دولتی نمی‌تواند شهروندان کشور را از پیامدهای ناگوار آن نجات دهد. پس بهتر است واقعیت‌ها را پذیرفته و برای اصلاح آن بسیج شویم.

معلولان کندز در اعتراض به فساد، دروازه ریاست کار را بستند

روزنامه ۸ صبح، شماره ۱۱۱۴، ۲۹ حوت ۱۳۸۹، صفحه دوم
شماری از معلولان کندز در اعتراض به موجودیت فساد و رشوه‌خواری دروازه ریاست کار و امور اجتماعی شهدا و معلولین این ولایت، کارمندان این ریاست را مجبور به ترک کار ساخته، دروازه این ریاست را بستند و خواهان به دادگاه کشاندن حاجی یونس معاون و عارف مدیر اداری ریاست کار و امور اجتماعی، شهدا و معلولین ولایت کندز شدند. معلولان معترض گفتند تا زمانی که این افراد به دادگاه کشانده نشده و حقوق معلولان باز گردانده نشود، به راهپیمایی و اعتراض‌شان ادامه خواهند داد و ریاست کار و امور اجتماعی، شهدا و معلولین را هم‌چنان خواهند بست.

محمد امان، رییس اتحادیه‌ی ملی معلولین و قربانیان جنگ در کندز گفت که در تازه‌ترین مورد فساد در این ریاست، یک موسسه‌ی عربی برای معلولان کمک کرده است که حاجی یونس، معاون و عارف مدیر اداری این ریاست، زمینه‌سازی کرده و حقوق معلولان را حیف و میل کردند. معلولان معترض گفتند که این نخستین بار نیست که در این ریاست فساد بیداد می‌کند، بلکه بارها این موارد تکرار شده است.

موارد «ده میلیون دالری» فساد و برنامه دولت برای مبارزه با آن

روزنامه چراغ، شماره ۱۷۷۰، ۶ حمل ۱۳۹۰، صفحه دوم
اداره عالی نظارت بر استراتژی مبارزه با فساد اداری می‌گوید برنامه‌های

است.

به باور اکثر مردم، هرچند دولت در گذشته‌ها، زیر نام مبارزه با فساد و ارتشا، اداره‌های گوناگونی را تشکیل داده است، اما تا کنون در عمل، دستاوردهای قبل ذکری در این راستا نداشته است.

نورالله دلاوری، مشاور رییس جمهور به اتهام فساد اداری نیز بازداشت شد

روزنامه آرمان ملی، شماره ۲۰۱۰، ۱۰ حمل ۱۳۹۰، صفحه اول

نورالله دلاوری مشاور رییس جمهور و رییس اداره حمایت از سرمایه‌گذاری در افغانستان (آیسا) به تاریخ ۹ حمل از طرف لوی سارنوالی به اتهام فساد اداری بازداشت گردید.

محمد نسیم اکبر، معاون اداره حمایت سرمایه‌گذاری در افغانستان به رسانه‌ها گفته بود که آنها نیز شنیده‌اند که دلاوری از طرف لوی سارنوالی بازداشت گردیده است، اما افزود: دلاوری برای ما گفت که جهت اشتراک به یک جلسه می‌رود، همان بود که از دفتر رفته و برنگشته است.

نورالله دلاوری که قبلاً به صفت رییس عمومی بانک مرکزی ایفای وظیفه نموده است، از حدود یک و نیم سال به این سو به صفت رییس آیسا ایفای وظیفه می‌نماید.

اما گفته می‌شود که وی پس از چند ساعت بازداشت دوباره آزاد گردید.

جدیدی را برای مبارزه با فساد روی دست دارد. به گفته این نهاد، مواردی از «فساد ده میلیون دالری» وجود دارد که افغانستان را بدنام ساخته است. رییس جمهور حامد کرزی از تاثیر فساد در افزایش بی‌اعتمادی‌ها نسبت به دولت ابراز نگرانی کرد.

کرزی در مراسم اعلام رسمی برنامه انتقال مسوولیت‌های امنیتی به نیروهای افغان، در رابطه به آنچه که او «تهدیداتی از سوی نهادهای دولتی متوجه مردم افغانستان» خواند، ابراز نگرانی کرد.

عزیز الله لودین، رییس اداره عالی نظارت از استراتیژی مبارزه با فساد اداری گفت: تلاش‌ها برای مهار فساد اداری که منجر به بی‌اعتمادی مردم نسبت به دولت شده، آغاز گردیده است. لودین افزود: تا وقتی که این (فساد) گم نشود، مردم از حکومت دور می‌شوند. بین مردم و حکومت جدایی می‌آید و مردم مجبور می‌شوند به طرف کسانی بروند که ضدحکومت هستند، ضد ترقی‌اند، ضدپیشرفت و ضدنظام جدید و ضددموکراسی‌اند.

این در حالی است که بر اساس گزارش‌ها مردم در برخی از ولایت‌ها ترجیح می‌دهند به جای مراجعه به ادارات دولتی برای حل قضایا به مخالفین دولت رجوع کنند.

لودین گفت که هم اکنون تحقیقات در رابطه با شماری از مقام‌های بلندرتبه دولتی که به ارتشا و فساد متهم هستند، جریان دارد. او از این افراد نام نبرد، اما گفت در صورتی که مدارک لازم در رابطه به دست داشتن این افراد در فساد وجود داشته باشد، آنها محاکمه خواهند شد.

عنایت‌الله قاسمی وزیر پیشین وزارت ترانسپورت گرفتار شد

روزنامه آرمان ملی، شماره ۲۰۰۹، ۹ حمل ۱۳۹۰، صفحه اول

عنایت‌الله قاسمی وزیر پیشین ترانسپورت در یک اقدام جدید، از سوی لوی سارنوالی به اتهام خیانت ۹ میلیون دالری، در کابل بازداشت شد.

امالله ایمان، سخنگوی لوی سارنوالی در ۸ حمل به رسانه‌ها گفت که آقای قاسمی به اتهام دست‌داشتن به فساد مالی بازداشت شده است. آقای ایمان افزود، قاسمی به اتهام اختلاس ۹ میلیون دالر که دولت در زمان مسوولیت وی در وزارت ترانسپورت، خساره‌مند شده بود، تحت توقیف قرار گرفته، دوسیه‌ی وی به دادگاه مبارزه علیه فساد اداری برای صدور حکم فرستاده شد.

وی افزود: برخی از مقامات و وزیر صاحبان دیگری هم به اتهام فساد اداری دوسیه‌هایی دارند که لوی سارنوالی بنابر مشکلاتی که فرا راه خود دارد برای بازداشت آنان نمی‌تواند اقدام کند.

تصفیه‌ی دوسیه‌های فساد، روندی که هیچ‌گاه به واقعیت نخواهد پیوست!

روزنامه اراده، شماره ۱۰۰۹، ۱۰ حمل ۱۳۹۰، صفحه اول

لوی سارنوالی در این اواخر، طی یک اقدام بی‌سابقه، دست به توقیف چهره‌هایی زده که به نحوی متهم به دست داشتن در فساد و اختلاس می‌باشند. باید گفت، فساد اداری و اختلاس، یکی از معضله‌های اساسی امروزی جامعه‌ی ما است. حتا گفته می‌شود که این پدیده‌ی شوم سرمنشا اکثر نابسامانی‌های جاری در کشور است. این پدیده، امروز در اداره‌های دولتی و غیردولتی به اندازه‌ی مروج و شیوع یافته که حتا کسی تصور نمی‌تواند، روزی سایه‌ی آن از اداره‌های افغانستان دور و دامن آن برچیده شود.

گفته می‌شود که در معضله فساد بیشتر مقام‌های رده اول دولتی دست دارند؛ این موضوعی است که خود آقای کرزی نیز، بارها به آن اعتراف کرده

طالبان و فرآیندهای مصالحه

نویسنده: دکتر محمد جواد صالحی، دکترای علوم سیاسی، کارشناس مسایل سیاسی و استاد دانشگاه

۳- اتحاد با گروه‌های افراطی:

طالبان از ابتدای شکل‌گیری تاکنون مناسبات نزدیکی با گروه‌های مذهبی پاکستان داشته است و در ادامه نیز با القاعده همکاری نزدیک برقرار نموده است. این گروه‌ها در تحکیم پایه‌های قدرت طالبان و همچنین ظهور مجدد این گروه نقش تعیین‌کننده داشته است. طالبان ظهور مجدد خود را مدیون جلب کمک‌های مادی کشورهای عربی از طریق القاعده، انتقال تجربیات جنگ القاعده در عراق برای طالبان، آموزش عملیات بمب‌گذاری

عده‌ای از صاحب‌نظران و فعالان سیاسی معتقدند که مذاکره با طالبان بدون استراتژی روشن و در شرایط ضعف و ناتوانی حکومت و صرفاً از طریق نرمش‌پذیری یک‌جانبه، به دلایل زیر امکان‌پذیر نیست و صرفاً طالبان را برای ادامه اعمال تروریستی تقویت می‌نماید.

و همچنین کمک گروه‌های مذهبی پاکستان برای ایجاد پایگاه، سربازگیری و کمک به رفت و آمد به افغانستان می‌دانند. از این رو جدایی از این گروه‌ها برای طالبان به آسانی امکان‌پذیر نیست؛ زیرا علاوه بر موارد ذکر شده، طالبان ممکن است نگران از دست دادن مشروعیت مذهبی خود نیز باشند. بنابر این، ممکن است افرادی در میان طالبان تمایلات جدایی‌طلبانه داشته باشند اما تعداد آنها به اندازه‌ای نیست که این روند را عملی نماید. اما گروه‌های افراطی مذهبی پاکستان و القاعده هیچ تمایلی برای مذاکره با حکومت افغانستان ندارند و خواهان برقراری حکومت مورد نظر خود در افغانستان می‌باشد.

۴- وابستگی به پاکستان:

ظهور مجدد طالبان بدون همکاری پاکستان امکان‌پذیر نبوده و تداوم نیز نخواهد داشت. به دنبال شکست این گروه در افغانستان، به زودی پاکستان به پایگاه آموزشی، سازمان‌دهی و تجهیز آنان تبدیل گردید و طالبان با همکاری نزدیک گروه‌های مذهبی پاکستان و موافقت ضمنی «آی‌اس‌آی»، ایالات سرحدی را به عنوان فرماندهی عملیات خود برگزیدند. پیروزی گروه‌های اسلامی در ایالت سرحد، تنش پاکستان با هند و آزادی حکومت محلی در پاکستان به گروه‌های اسلامی، این روند را تقویت نمود. حکومت پاکستان آزادی عمل زیادی برای طالبان فراهم نموده و در مقابل تقاضای حکومت افغانستان مبنی بر بازداشت سران طالبان، همواره مقاومت نموده است. از این رو پاکستان نفوذ زیادی بر طالبان دارد و حکومت پاکستان تا هر زمانی که بخواهد توانایی ایجاد فاصله میان طالبان و حکومت افغانستان را دارد و در شرایط کنونی پاکستان علاقه‌ای برای ایجاد فشار و ترغیب طالبان برای پیوستن به مصالحه ندارد و وابستگی طالبان مانع دیگری در تقویت روند صلح در افغانستان است. بنابر این فرآیند تحکیم صلح در افغانستان با دشواری‌های زیادی روبرو است و چشم‌انداز روشنی را نمی‌توان برای آن تصور نمود.

به دنبال سقوط طالبان در اواخر سال ۱۳۸۰، تصور عمومی بر آن بود که این گروه از صحنه‌ی سیاسی افغانستان حذف شده و به زودی امکان بازگشت به عرصه بازیگری را ندارد. از این رو در کنفرانس «بن» بدون در نظر داشت طالبان، پایه‌های حکومت جدید افغانستان پایه‌ریزی گردید. اما امروز بعد از سپری شدن هشت سال از عمر دولت جدید، طالبان یکبار دیگر ظهور نموده و چالش جدی در برابر حکومت جدید و جامعه جهانی می‌باشد.

دولت افغانستان، جامعه جهانی و صاحب‌نظران برای خروج از این چالش، دیدگاه‌های متفاوتی را از جنگ، مصالحه و ترکیبی از هر دو را مطرح کرده‌اند. حکومت افغانستان بر مصالحه تاکید نموده و حامد کرزی آنان را «برادر» می‌خواند و در همین راستا اقدامات زیادی از قبیل تشکیل «شورای عالی صلح» و... را انجام داده و حکومت افغانستان برای مذاکره با طالبان، اعمال تروریستی آنان را نیز نادیده گرفته و تلاش می‌نماید که آنان را تبرئه نماید.

این گروه معتقد است که طالبان از ادعاهای ایجاد امارت اسلامی دست برداشته و واقع‌بین‌تر شده‌اند. آنان صرفاً مخالف با حضور نیروهای خارجی بوده و در صورت خروج این نیروها و فراهم شدن زمینه‌های فعالیت سیاسی آنان، طالبان نیز به روند مذاکره پیوسته و سلاح‌هایشان را به زمین خواهند گذاشت. اما عده‌ای از صاحب‌نظران و فعالان سیاسی معتقدند که مذاکره با طالبان بدون استراتژی روشن و در شرایط ضعف و ناتوانی حکومت و صرفاً از طریق نرمش‌پذیری یک‌جانبه، به دلایل زیر امکان‌پذیر نیست و صرفاً طالبان را برای ادامه اعمال تروریستی تقویت می‌نماید.

۱- ماهیت ایدئولوژی طالبان:

گروه طالبان دارای ایدئولوژی تمامیت‌خواهی بوده و ایدئولوژی این گروه ترکیبی از ارزش‌های «پشتون‌والی» و «دیوبندی» است. رهبران مذهبی آنان را عمدتاً مولوی‌های دیوبندی تشکیل می‌دهد و این گروه مناسبات گسترده با گروه‌های مذهبی پاکستان، همانند «سپاه صحابه»، «جمعیت‌العلماء» و «سپاه محمد» دارد. در تفکر قبیل‌های و مذهبی طالبان همه چیز سیاه و سفید می‌باشد و منطقه خاکستری وجود ندارد. در منطق آنان همگان یا با آنان هستند و یا بر علیه آنان. از این رو آنان خواهان خروج نیروهای خارجی، تغییر قانون اساسی، حذف بسیاری از ارزش‌ها مثل حقوق بشر، حقوق زنان و بسیاری از ارزش‌های دیگر هستند. آنان به آسانی حاضر به مصالحه نیست و بسیاری از ارزش‌های قانون اساسی برای طالبان مفهومی ندارد.

۲- نوستالوژی قدرت:

واقعیت این است که رویای بازگشت به قدرت و حسرت دوران طلایی حکومت آنان بر افغانستان، در میان بخش زیادی از رهبران طالبان تا هنوز زنده است و آنان در آرزوی بازگشت به قدرت تلاش می‌کنند. ضعف و ناتوانی دولت افغانستان این امر را تقویت می‌کند و زمزمه‌ی خروج نیروهای خارجی نیز آن را تشدید می‌نماید. از این رو تا زمانی که امیدواری برای بازگشت کامل به قدرت را داشته باشند، دلیلی برای مذاکره و مصالحه وجود ندارد و در بدترین حالت، جنگ برای آنان تجارت است و رهبران طالبان از طریق جنگ سودهای زیادی را کسب می‌نمایند.

New publications

مطالب تازه

Pressure Mounts on All Parties in Afghan War to Begin Talks

The New York Times / By ALISSA J. RUBIN / March 16, 2011

As American troops press the Taliban in their desert and mountain redoubts, Western diplomats, Taliban leaders and the Afghan government have begun to take a hard look at what it would take to start a negotiation to end the fighting. Efforts to start peace talks have yielded little in the past. Nonetheless, interest in a political track is growing as pressure mounts to find a palatable way to reduce the military commitment here and as public support for the war ebbs in the United States and Europe.

http://www.nytimes.com/2011/03/17/world/asia/17taliban.html?_r=1&ref=asia

Afghan peace council reportedly seeks talks with Taliban commanders held at Gitmo

The Long War Journal / By Thomas Joscelyn / March 17, 2011

In written testimony submitted to the Senate Armed Services Committee on Mar. 15, General David Petraeus briefly outlined Afghanistan's efforts to reconcile some Taliban forces.

The International Security Assistance Force has "provided assistance for new Afghan government-led initiatives in reintegration, supporting the recently established Afghan High Peace Council and Provincial Peace and Reintegration Councils," General Petraeus wrote. ISAF has counted "some 700 former Taliban" who "have now officially reintegrated with Afghan authorities," as well as "some 2,000 more [who] are in various stages of the reintegration process."

http://www.longwarjournal.org/archives/2011/03/afghan_peace_council_1.php

Pakistan supports Afghan reconciliation

Central Asia Online / By Yasir Rehman / March 17, 2011-04-24

Pakistan supports the Afghan government's reconciliation efforts and has urged the international community, especially neighbouring countries, to support an Afghan-led reintegration effort.

Reconciliation and reintegration would create a stable, prosperous and peaceful neighbour, Pakistani Foreign Office spokesperson Tehmina Janjua said. Reconciliation and reintegration would create a stable, prosperous and peaceful neighbour, which is in Pakistan's interest, Pakistani Foreign Office spokesperson Tehmina Janjua told Central Asia Online.

Pakistan supports the Afghan High Peace Council's (HPC) initiatives, she said.

http://centralasiaonline.com/cocoon/caii/xhtml/en_GB/features/caii/features/pakistan/main/2011/03/17/feature-01

U.N. Reported Only a Fraction of Civilian Deaths from U.S. Raids

Inter Press Service (IPS) / March 17, 2011

The number of civilians killed in U.S. Special Operations Forces (SOF) raids last year was probably several times higher than the figure of 80 people cited in the U.N. report on civilian casualties in Afghanistan published last week, an IPS investigation has revealed.

The report also failed to apply the same humanitarian law standard for defining a civilian to its reporting on SOF raids that it applied to its accounting for Taliban assassinations.

The Mar. 9 report, produced by the Human Rights unit of the United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) jointly with the Afghanistan Independent Human Rights Commission (AIHRC), said a total of 80 civilians were killed in "search and seizure operations" by "Pro-Government Forces" in 2010.

<http://www.ipsnews.net/news.asp?idnews=54883>

Talking about peace talks; a morass of misunderstandings and abstractions

Afghanistan analysts Network (AAN) / Martine van Bijlert / March 22, 2011

For a while now I have been feeling uneasy over the direction the debate on 'talking to the Taleban' is taking. The more I listen to conversation about reaching some kind of settlement, the more I feel as if I am wading into a morass of misunderstandings and abstractions, with a potentially dangerous level of superficiality and easy assumptions.

<http://aan-afghanistan.com/index.asp?id=1568>

Afghanistan: Negotiating Peace

The Century Foundation / March 23, 2011

For nearly ten years, the U.S. and the international community have been engaged in the struggle to secure a stable peace in Afghanistan. The international task force organized by The Century Foundation, under the leadership of Ambassadors Lakhdar Brahimi and Thomas Pickering, just released their report, Afghanistan: Negotiating Peace. Their findings and recommendations seek to determine what kind of political path might lead to ending the war.

<http://tcf.org/publications/pdfs/afghanistan-negotiating-peace/AfghanTCFTaskForce%20BookComplete.pdf>

An Evaluation of Counterinsurgency as a Strategy for Fighting the Long War

Strategic Studies Institute, United States Army War College / March 21, 2011

The single greatest national security question currently facing the U.S. National Command Authority is choosing the best, sustainable strategy to combat al Qaeda and its affiliates. The U.S. national strategy against al Qaeda is far broader than the Department of Defense (DoD) mission. Nonetheless, DoD's contribution to the fight is substantial, both in terms of resource allocation and the net effect in reducing the al Qaeda threat. The National Command Authority has at least four broad means of employing military resources in the overall strategy to combat al Qaeda. These choices include conducting counterinsurgency, waging counterterrorism, supporting insurgency, and strengthening antiterrorism. This Carlisle Paper focuses on counterinsurgency because that is the strategy through which the United States has expended the greatest level of military resources since September 11, 2001 (9/11). The paper also briefly highlights the strengths and weaknesses of the other three strategies. Counterinsurgency does not appear to be a wise, long term strategy for the United States to employ in combating al Qaeda. As discussed in detail below, focusing U.S. military resources on counterinsurgency ignores historical lessons in successfully combating terrorism and fails to utilize military resources in the most efficient, sustainable manner possible.

<http://www.strategicstudiesinstitute.army.mil/pubs/download.cfm?q=1052>

ask Force Calls for Immediate Afghan Talks

Voice of America (VOA) / March 23, 2011

on-governmental task force concludes there is a growing sense of stalemate in Afghanistan that opens the way for a political settlement in the country.

The task force, created by the Washington-based Century Foundation, says neither side in the Afghan conflict can win militarily and moves toward a political settlement should start now.

<http://www.voanews.com/english/news/asia/south/Task-Force--118515214.html>

How to end the war in Afghanistan?

Foreign Policy / March 23, 2011

Today, the New York-based Century Foundation International Task Force has released its final report on political negotiations in Afghanistan. While on the surface much of it seems relatively anodyne, it goes further than other prominent reports in describing the outlines of a potential settlement, and proposes a high-level peace process led by a neutral party. More importantly, it represents the final result of a yearlong process of extensive consultations in Afghanistan, India, and Pakistan. As a result, the report has already generated discussion in diplomatic circles, not least of all because of the speculation as to whether Lakhdar Brahimi, the former UN representative in Afghanistan and one of the task force's co-chairs, might be appointed as the international peace envoy whose creation the report advocates.

http://afpak.foreignpolicy.com/posts/2011/03/23/how_to_end_the_war_in_afghanistan

Dari Publications

شورای عالی صلح؛ پروژه‌یی برای برائت مجرمان و جنایتکاران جنگی!

روزنامه ماندگار / نویسنده: غلام محمد محمدی

به تاریخ ۱۲ جوزای ۱۳۸۹ به اشتراک حدود ۱۶۰۰ تن که ۹۸ درصد آنها، مطلق حکومتی بودند، برگزار گردید. چنانچه از همان روز های نخست، فریاد بلند بود که با وجود اراکین حکومتی پایتخت، از ولایات نیز دوستان و اقارب والی صاحب‌ها و کمپاینرهای جناب رییس‌جمهور به جرگه اعزام شده‌اند و پاکت‌های دالر آماده شده، انتظارشان را می‌کشد. این جرگه مانند جرگه‌های سلف خویش، طوری مهندسی-طراحی-قالب‌بندی و حصارکشی شده بود که به گفته‌ی شاهدان عینی، به جز شخصیت‌های محترم کرسی‌های ردیف اول که اراکین بلندپایه‌ی حکومتی و یاران همیشگی ارگ هستند، از صفوف وسطی و آخری کسی حق برآمدن و سخن گفتن روی ستیج اعتراض و پیشنهاد را نداشت.

<http://www.mandegardaily.af/spip.php?article6305>

ریش سفیدی قوم به جای ریاست جمهوری تا کی؟

روزنامه ماندگار / لیمه حسینی

جناب آقای کرزی سال پرچالش و نفس‌گیری را پیش رو دارد، چرا که باید برای هر اشتباه سال گذشته‌اش، امسال راه حلی عقلایی و منطقی‌تر از بحرانی که به وجود آورده بود، پیدا کند تا بتواند خود و کشور را از وضعیت کنونی رهایی بخشد. تشکیل دادگاه ویژه از همان کارهای شتاب‌زده و نافرجامی بود که سال گذشته جناب آقای کرزی در نتیجه‌ی تنش‌های حاصل از فیصله‌ی کمیسیون مستقل انتخاباتی در ختم انتخابات پارلمانی، به تشکیل و ایجاد آن رضایت داد.

<http://www.mandegardaily.af/spip.php?article6285>

سیماسمر: دولت و سازمان ملل تعهد سیاسی برای مشارکت زنان در روند صلح ندارند

روزنامه صبح / ۹ حمل ۱۳۹۰

اکثر سیماسمر رییس کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، مشارکت زنان در تلاش‌های صلح در کشور را کم‌رنگ توصیف کرده می‌گوید دولت افغانستان و سازمان ملل متحد در کشور، تعهد سیاسی لازم را برای مشارکت زنان در تلاش‌های صلح ندارند.

خانم سیماسمر که روز گذشته در مراسم افتتاح «کمیته نظارت و حمایت از قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت سازمان ملل متحد» سخن می‌گفت، افزود تاکنون تلاش‌هایی که برای تامین صلح در کشور صورت گرفته، «مردانه» بوده است. او همچنین با انتقاد از دولت که تاکنون قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت سازمان ملل متحد را اجرایی نساخته است، تاکید کرد که دولت افغانستان مکلفیت و مسوولیت دارد تا از این قطعنامه پیروی و آن را تطبیق کند.

http://8am.af/index.php?option=com_content&view=article&id=18321:1390-01-09-04-43-26&catid=3:2008-10-31-09-37-07&Itemid=554

محور های سیاست صلح جوانه رییس جمهور کرزی، باج دهی به طالبان، انکار وجود هراس افگنان

هفته‌نامه نخست / نویسنده: رادفر / ۲۵ حوت ۱۳۸۹

روز شنبه این هفته در حالی که شمار زیادی از اراکین بلند پایه دولتی در مراسم فاتحه خوانی مولانا عبدالرحمان سیدخیلی فرمانده پیشین پولیس ولایت کندز که به تازه گی در نتیجه ی یک حمله انتحاری طالبان کشته شده، در ولایت پروان شرکت کرده بودند، حامد کرزی رییس جمهوری افغانستان به ولایت کنر سفر کرد تا ظاهراً همدردی خود را با خانواده های قربانیان حمله های هوایی نیرو های ناتو که در کمتر از دو هفته پیش جان حدود ۷۰ تن از شهروندان ملکی به شمول شماری از کودکان را گرفت، ابراز نماید.

<http://www.nukhustdaily.com/index.php/2009-07-28-05-21-03/3346-2011-03-16-11-36-34.html>

حقیقت تنها مسوول یادداشت‌ها، تحلیل‌ها و تبصره‌هایی که می‌نویسد می‌باشد.

اخبار، گزارش و مطالبی که از نشریه‌ها گزینش می‌گردد، مسئولیت آنها به خود نشریات بر می‌گردد و دیدگاه ما را بازتاب نمی‌دهد.

از ارسال نظریات شما به این آدرس استقبال می‌شود:

ایمیل: publication@watchafghanistan.org

تلفون: +93 (0) 778 89 38 33

صاحب امتیاز: دیده‌بان افغانستان

تحلیل‌گر مطبوعات: جواد ناجی

ویراستار: تیمور بیگ

صفحه‌آرایی: احمدضیاء محمدی

تایپ: مریم رضایی

درباره‌ی دیده‌بان افغانستان

دیده‌بان افغانستان یک نهاد مستقل غیرحکومتی می‌باشد و در وزارت اقتصاد ملی جمهوری اسلامی افغانستان ثبت شده است. دورنمای این نهاد را رسیدن به یک جامعه دموکراتیک، امن، بردبار و برخوردار از عدالت که تمامی شهروندان بتوانند از فرصت‌های مساویانه بهره‌مند باشند، تشکیل می‌دهد.

رسالت این نهاد، انجام فعالیت‌هایی می‌باشد که باعث بهبودی صلح، عدالت و فرهنگ همدیگر پذیری و احترام گذاشتن به حقوق بشری در افغانستان می‌شود. تعهد قوی به دموکراسی، عدالت، حقوق بشر، انکشاف متوازن اجتماعی و اقتصادی کشور، بی‌طرفی، استقلال و تخصص به عنوان رهنمود فعالیت‌ها و ارزش‌های محوری سازمان می‌باشند.

برای معلومات بیشتر در مورد دیده‌بان افغانستان و یا بدست آوردن نشریات آن، به آدرس ذیل در تماس شوید:

نزدیک برج برق دهبوری، کابل، افغانستان.

پست باکس: کابل، پسته خانه دهبوری، نمبر پست بکس: ۱۰۰۸۳

تلفون: +93 (0)799 21 55 77, 799 30 14 34

ایمیل: publication@watchafghanistan.org

وبسایت: www.watchafghanistan.org